

Športnik

REVIJA JE BREZPLAČNA
Številka 73
oktober 2024
www.zsis.si

ISSN 1854-5254

**Pogovor s Frančkom
Gorazdom Tirškom**

str 22

**Bruno in Rudi
najboljša na svetu**

str 46 / str 64

**Aktivno
inkluzivno**

str 79

Kazalo

3	Po Parizu še bolj športno aktivni!	38	Paralimpijske igre tudi na RTV Slovenija	52	V Cankarjevem domu fotografska razstava
5	Do pete kolajne, tokrat zlatega leska	40	S 5. mestom z EP, hvaležni navijačem za podporo	54	Državna prvenstva 2024
10	Bronasta Živa in Dejan	42	»Imamo to! Pariz, prihajamo!«	60	Manca Smrekar podprvakinja
14	Potrdile, da sodijo v svetovno elito	44	Iris in Tadej navdušila,	62	Dekleta evropske prvakinje
18	S sedmim mestom navdušil	46	Izabela obetavno	64	Po 20 letih na svetovni vrh
22	Ko je zavohal zlato, ga ni več izpustil iz rok	48	V Beogradu do naslova mladinskega svetovnega prvaka	65	S partnerji pod koši in na obisku
26	Srčen sprejem za paralimpijce	49	Slovenija osma v Evropi, Miha Zupan končal kariero	66	6. paralimpijski tabor za družine
28	Hvaležni za podporo, v Parizu	50	Marino Keggl peti v Evropi, dobil vabilo v Avstralijo	70	Prve mednarodne izkušnje
30	Popravili odnos do parašporta		Umril je Robert Vlah	72	Program MATP
32	Vključenost ni le črka na papirju			78	Kje in kdaj trenirati?
34	Anej Doplihar 4. na svetu			79	Aktivno inkluzivno
36	V športu mi ni para			82	Nagrade za Jožeta, Alena in Adolfa

Kolofon

Izdaja: Zveza za šport invalidov Slovenije - Slovenski paralimpijski komite

Za Zveza ŠIS - SPK: Damijan Lazar

Uredniški odbor: Drago Perko - v.d. urednika, Tjaša Filipčič, Maja Bobnar, Anton Petrič, Žiga Kobaševič in Franci Slivšek

Sodelavci: Majda Vesel Kočar in Jana Čander

Lektoriranje: Rok Janežič

Oblikovanje in prelom: Franci Slivšek

Tisk: Para d.o.o., Ljubljana

Naslov: Zveza ŠIS - SPK, Cesta 24. Junija 23, 1231 Ljubljana - Črnuče

Tel.: +386 (01) 53 00 891

Fax: +386 (01) 53 00 894

info@zsis.si

http://www.zsis.si

Tr. r.: 0510 0800 0024 242

Naklada: 4000

Izid revije sta finančno omogočila

Fundacija za financiranje invalidskih

in humanitarnih organizacij – FIHO in

Fundacija za šport FŠ.

ISSN 1854-5254

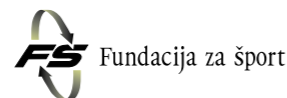
Mnenja izražena v avtoriziranih člankih so mnenja avtorjev in niso verificirana stališča Zveze ŠIS - SPK.

(V tej številki revije Športnik je bil recenziran znanstveni članek avtoric Martine Vide in Tjaše Filipčič z naslovom: Program MATP kot predmet raziskovanja na pedagoški fakulteti – organizacija državnih iger MATP)

Programe Zveze ŠIS - SPK sofinancirajo:

Naslovna fotografija:

(foto: Vid Ponikvar - Sportida)

Po Parizu še bolj športno aktivni!

Piše: Damijan Lazar, predsednik Zveze ŠIS-SPK

(foto: Vid Ponikvar/Sportida)

▲ Damijan Lazar predsednik Zveze ŠIS - SPK

z Londona v Pariz! Evropa je po 12 letih ponovno zgledno gostila največji športni dogodek, paralimpijske igre. To obdobje sovpada tudi z zadnjim nastopom ženske ekipe v odbojki sede, kajti 12 let je minilo, odkar smo imeli ekipo na igrah. Tokrat so nas v Franciji zastopale štiri športne panoge: paraatletika, paralokostrelstvo, parastrelstvo in ženska ekipa odbojke sede. Franček Gorazd Tiršek je pristreljal tako zeleno zlato in tako izpopolnil svojo zbirko odličij z največjih tekmovanj. Odlična sta bila tudi paralokostrelca Živa Lavrinc in Dejan Fabčič v tekmi mešanih ekip, kjer sta osvojila izvrstno tretje mesto. Tudi ženska ekipa odbojke sede se je v okrnjeni postavi odrezala s šestim mestom. Henrik Plank pa je disk zalučal do končnega sedmega mesta, kar je lep dosežek. Štiri športne panoge in dve medalji: bi si sploh lahko želeli več?

Iskrene čestitke športnicam, športnikom, trenerjem, zdravnikom ter fizioterapevtoma Jani in Boru, ki sta opravila res veliko dela, da so se lahko športniki osredotočili samo na svoje športne dosežke. Več o največjem športnem dogodku boste lahko prebrali v tej številki Športnika.

Na Zvezi za šport invalidov Slovenije – Slovenskem paralimpijskem komiteju, krovni nacionalni organizaciji za parašport, pa že gledamo v prihodnost, saj postavljamo temelje za večji razmah in razvoj parašporta v Sloveniji. Zavedati se moramo, da so osebe z invalidnostjo največja manjšina na svetu, na to smo opozarjali v globalni kampanji WeThe15. Kljub temu se srečujemo s stigmatiziranjem, strahovi, družbenimi tabuji, neznanjem in togim birokratskim pristopom, ki ne dovoljuje »drugačnosti«.

Nižja kot je stopnja družbenega razvoja, bolj se invalidi doživljajo kot socialni primeri, kar se kaže tudi v odnosu do športa, ki se ne razvija institucionalno in v skladu s potrebami. Starši zaradi zaščitniškega mehanizma svojih otrok z invalidnostjo ne usmerjajo v šport, zato ostajajo še bolj izolirani od družbe, s čimer potrjujejo zmotno predpostavko, da so invalidne osebe socialni problem. Tako se v Sloveniji samo 2 % invalidnih oseb ukvarja s športom. Bistveno premalo.

Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komitej se zaveda teh težav, zato je cilj njenega delovanja izboljšanje pogojev za razvoj športa pri invalidih, in sicer od »začetne« ravni do vrhunškega športa. V ta namen smo nekaj let pripravljali projekt Evropskega socialnega sklada, s katerim želimo privabiti več invalidov, da bi se pogosteje ukvarjali z organizirano športno vadbo na vseh ravneh. Ob prazniku slovenskega (para) športa 23. 9. smo podpisali pogodbo z ministrstvom za gospodarstvo, turizem in šport o evropskem

projektu Aktivno inkluzivno – socialna vključenost invalidov na področju športa v obdobju 2024–2028. S tem bomo skušali zgraditi lokalno mrežo, ki bo invalidom omogočala vključevanje v parašport. Projekt bo trajal v letih 2024–2028 ob finančni podpori proračunskih sredstev Republike Slovenije in Evropskega socialnega sklada. Aktivnosti projekta so razdeljene v več sklopov, izvajala pa jih bosta konzorcijska partnerja Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite in Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez. Prav konzorcijski partner OKS-ZŠZ bo imel aktivno vlogo pri vključevanju invalidov s pomočjo že obstoječe mreže športnih klubov in zvez. Odločitev o tem, za katero športno panogo se bodo invalidi odločali, pa je v veliki meri odvisna od telesnih zmožnosti invalida. Če imaš močno voljo, lahko prebrodiš vse življenjske ovire. Projekt

želi te ideje povezati s športom in splesti zgodbo o slovenskih športnikih invalidih kot osebah, ki so psihično močne in trdne, ki dosegajo vrhunske rezultate ne glede na telesno zmožnost.

Športniki so sposobni opozoriti na energijo, ki se skriva v globini vsakega človeka, naj gre za premagovanje ovir, ustvarjalnost ali motivacijo. Vse naštetje je dovolj dober razlog, da se vse starostne skupine invalidov preizkusite v športu, bodisi rekreativno bodisi aktivno na treningih. Velja poskusiti in narediti nekaj zase – za fizično in psihično dobrobit, za nove socialne stike in izkušnje. Tako so začeli tudi Nani, Dejan in Živa. Danes so ponosni na svoje tri kolajne s paralimpijskih iger v Parizu. Danes so vsi trije, pa ne le oni, ampak naša celotna odprava, navdih za vse nas. To jim je uspelo tudi s pomočjo (para)športa. Stori to tudi ti!

Do pete kolajne, tokrat zlatega leska

Piše: Drago Perko

(foto: Vid Ponikvar/Sportida)

domačin Tanguy de la Forest, Slovenec je imel po 20. strelu 0,1 kroga naskoka, po 22. pa 0,3 kroga. Na koncu je Tiršek zmagal z 0,2 kroga prednosti. Dosežek 253,3 v finalu pa je tudi nov paralimpijski rekord, prejšnjega je imel z 252,8 Šved Philip Jonsson iz Tokia. Bron je dobil Korejec Huntae Seo.

»Manjkalo mi je zlato, velikokrat sem bil blizu. Verjel sem in vztrajal, v tej medalji je 20 let predanosti, garanja in trdega dela,« je po osvojeni zlati, tudi z nekaj solza v očeh, dejal Tiršek in dodal: »Verjetno sem eden najmočnejših tekmovalcev, ko gre za osredotočenost. Ko sem s prvim strelom zadel 9,8, sem si rekel: medalja je tvoja. Nisem več popuščal. Uspeh pa je še toliko večji, če vemo, da so Francozi vse vložili v ta finale, da bi osvojili zlato. Imajo izvrstnega strelca Tanguya de la Foresta, ki beleži vrhunske rezultate. Že lani sem ga premagal v finalu na EP, letos sem to ponovil na paralimpijskih igrah.«

V nacionalnem strelskem centru v Châteaurouxu v osrednji Franciji se je 49-letni parastrelec Franček Gorazd Tiršek zavihtel do naslova paralimpijskega prvaka v disciplini zračno puško stoje v kategoriji R4.

Trma, fokus in zagnanost

»Naporna je bila celotna pot od zadnjih iger v Tokiu. Imeli smo kar nekaj težav z opremo in orožjem, ki smo jih morali premostiti. Zdaj smo izjemno zadovoljni, da se je vse poklopilo. Sreča je bila na naši strani, včasih ni bila. V finalu je šlo tako, kot Nani zna. Na začetku ni bilo najbolje, a se je videla njegova trma, fokus, zagnanost. Letel je po stopničkah navzgor. Dostikrat nam je naredil takšno predstavo, da smo trepetali, potem pa je steklo,« je ob uspehu povedala trenerka Andreja Gorjup, v Nanijevi ekipi pa se je izkazal tudi fizioterapevt Luka Vukan.

Za najuspešnejšega člana slovenske ekipe v Parizu je to že peta medalja na njegovih četrtyh igrah v karieri, a prva zlata.

mesto, v finale, ki se je začel ob 16.15, se je uvrstilo osem najboljših.

V kvalifikacijah šesti

Tekmovanje v Châteaurouxu je potekalo v dveh delih. Ob 13.30 se je začel redni del, kvalifikacije, kjer je Tiršek zasedel 6.

V finalu je bil Tiršek izvrsten, če odmislimo prvi strel: 9,8. Zatem je bil iz strela v strel bolj zbran, predvsem pa je lovil konkurenco. Z dvema izvrstnima streloma, 10,7 in 10,8, se je prebil na prvo mesto (po 18. strelu), nakar vodstva do konca ni več izpustil. Najbližje je bil

1 PARALIMPIJSKI ŠPORT

Novice

Tiršek je v svoji paradni disciplini prišel do četrte, skupaj že pete paralimpijske kolajne. Drugi je bil v Londonu 2012, Riu 2016 in Tokiu pred tremi leti. Eno bronasto medaljo ima še v disciplini zračna puška leže R5 iz Tokia pred tremi leti.

Tirškov nastop si je v družbi Damijana Lazarja (predsednika Zveze ŠIS-SPK) in dr. Bora Štrumblija (vodje slovenske paralimpijske delegacije) ogledal mag. Dejan Židan, državni sekretar, pristojen za notranji trg, šport in lesarstvo na ministrstvu za gospodarstvo, turizem in šport.

Še dva nastopa

Do konca iger je Tiršek tekmoval še dvakrat: na tekmi z zračno puško leže v kategoriji R5. V kvalifikacijah (pa tudi na koncu) je pristal na devetem mestu in za las, desetinko točke, ostal brez finala. Paralimpijski prvak je postal Francoz Tanguy de La Forest, srebro je osvojil Brazilec Alexandre Augusto Galgani, bron pa Japonka Mika Mizuta. V predtekmovanju z malokalibrsko puško v disciplini R9 je zasedel 17. mesto (z rezultatom 617,6) in se ni uvrstil v popoldanski finale. Paralimpijski prvak je postal Srb Dragan Ristić, Gruzinec Vladimir Tchintcharauli je bil srebrn, bronast pa Britanec Tim Jeffery.

Po 20 letih trdega in vrhunskega dela je naš as dočkal svoj dan.

Frančku Gorazdu Tiršku in trenerki Andreji Gorjup je čestital tudi Damijan Lazar, predsednik Zveze ŠIS-SPK.

Tudi s pomočjo navijačev do uspeha.

TOYOTA. INOVATIVNA TEHNOLOGIJA, KI NAVDUŠUJE.

Četrte paraliimpijske igre, peta kolajna za Frančka Gorazda Tirška. To mu je uspelo 30.8. na strelišču v Châteaurouxu.

(foto: Vid Ponikvar/Sportida.)

Bronasta Živa in Dejan

Piše: Drago Perko

(foto: Vid Ponikvar/Sportida)

»Zdržala sta do konca. Zdaj sta bila že večkrat v situaciji, ko je treba stisniti in dokončati. Tokrat sta zgrabila priložnost in zdržala psihološki pritisk, res sem vesela zanju,« trenerka Brina Božič ni skrivala navdušenja po koncu zadnjega dvoboja, ki sta ga njena varovanca Živa Lavrinc in Dejan Fabčič odločila sebi v prid. S 5 : 4 sta v razstreljevanju ugnala indijsko dvojico in si na 17. poletnih paralimpijskih igrah v Parizu pristreljala bronasto odličje.

To je bila druga slovenska medalja v Parizu in sploh prva kolajna za (para)lokostrelstvo na paralimpijskih ali olimpijskih igrah, hkrati pa 54. slovenska paralimpijska medalja.

Pester dan

Lokostrelca Živa Lavrinc in Dejan Fabčič sta imela naporen dan. Začela sta ga v osmini finala, kjer sta s 6 : 2 premagala kolumbijsko ekipo. V četrtfinalu sta po dodatnem strelu premagala Kitajsko s 5 : 4, v polfinalu pa sta se pomerila s Turčijo, kjer sta že

vodila 4 : 2, potem pa v razstreljevanju klonila s 4 : 5. Sledil je obračun za bron proti indijski dvojici Pooja in Harvinder Singh. Ni šlo brez drame in razstreljevanja, saj je bil rezultat po štirih krogih izenačen: 4 : 4. Dejan Fabčič je v dveh streljih razstreljevanja zadel devetico, Živa je dodala desetico – to je bilo dovolj za zmago 19 : 17 oz. končnih 5 : 4.

»Zelo dolg dan je bil, prava drama ... trikrat dodatni strelji, vsakič zelo blizu. Vesela sem, da se je dobro končalo. Kar nekaj takih dvobojev je bilo v zadnjih

letih, ko sta ostala četrta. To je nagrada za vse nazaj,« je še dodala trenerka in spomnila, da sta tudi na velikih tekmovanjih že ostala četrta. A tokrat ne, saj sta prišla do odličja.

Zbrana do konca

»V bistvu sem še kar tam ... to je postal bolj proces zadnjih dni. Fantastično, da sva se zbrala in si pristreljala medaljo. To, da je medalja odvisna od tega strela, ni bilo v moji glavi. Nisem vedela, ne kaj je zadel Dejan ne kaj sta zadela tekmeca. Jaz sem samo streljala,« je svojo taktiko in pripravo na tekmo ter njeno dožemanje razkrila novinka na igrah Živa Lavrinc, ki se je po nesreči leta 2018 hitro zapisala parašportu: poleg lokostrelstva se že nekaj sezon ukvarja z zimskim športom: parabolob.

»V posamični konkurenci sem se naučila, kaj se zgodi, če dobiš v glavo sliko z medaljo. Vodila sem za dve točki in potem ustrelila petico, ker mi je v misli prišla slika medalje. Da sem tokrat ostala zbrana, mi je veliko pomagal športni psiholog dr. Matej Tušak. Z Dejanom se zdaj znava osredotočiti. Veliko boljše reagirava, odkar delava na tem in razumeva, da pritisk vzpostavi le dodaten adrenalin, ki nam pomaga zadevati boljše. Brez drame ne gre. Vesela sem, ker se je drama zaključila v najino korist. Zdržala sva!« je še dodala Živa Lavrinc.

»Lokostrelstvo je tak šport, da je tista rumena na 70 metrih tako majhna ... kot navijaču se ti zdi, da mora vse leteti noter. Tudi tisti strel v polfinalu ni bil tako slab, čeprav bom petico sanjal še dolgo. A v tekmi za bron sva bila oba odločena, da to zmoreva, in spet smo prišli do odločilnega strela« pa je dejal Dejan Fabčič, ki je tekmoval na svojih četrth paralimpijskih igrah – leta 2008 je začel s plavanjem v Pekingu, nadaljeval s kajakom na mirnih vodah (2016), v Tokiu (2021) pa se je zapisal lokostrelstvu.

»To so moje četrte paralimpijske igre, več kot 20 let sem v parašportu, končno sem prišel do prve paralimpijske medalje. V tej medalji je ogromno dela in odrekovanja, v prvi vrsti moje družine. Ne bi šlo brez razumevanja v službi, v naju so verjeli na Zvezi za šport invalidov Slovenije – Slovenskem paralimpijskem komiteju. Nekje sem prebral, da se medalje delajo, ko si sam na treningu. Teh trenutkov je bilo v zadnjega pol leta veliko, a smo verjeli v to, kar delamo,« je bil čustven Fabčič, ki se je za konec dotaknil tekme: »Po porazu v polfinalu in tistem petem strelu se je bilo težko zbrati za tekmo za 3. mesto. A sva bila odločena,

da to zmoreva in greva hlabro v boj. Pa smo spet prišli do izločilnega strela. Verjamem, da so številni doma pred televizijo rekli: tale Fabčič bo spet streljal prvi ... A sem verjel vase. Rekel sem si, da ta moj strel ne more biti tako slab kot zadnji v polfinalu. Verjel sem in je uspelo. Tako sem bil vesel. Potem je Živa čakal strel in sem verjel, da bo zmogla. In je zmogla, imamo bronasto medaljo.«

Dejan in Živa sta v Parizu nastopila tudi v posamični konkurenci: Dejan je bil sedemnajsti, Živa pa šesta.

Živa in Dejan sta potrdila, da sodita v sam svetovni vrh.

Podpora navijačev ni izostala.

Trojec, ki se je podpisal pod največji uspeh slovenskega (para)lokostrelstva.

Živa Lavrinc in Dejan Fabčič sta 5.9. 2024 na tekmi mešanih ekip navdušila, bronasto odličje pa proslavila pod Eifflovim stolpom.

(foto: Vid Ponikvar/Sportida)

Potrdile, da sodijo v svetovno elito

Piše: Drago Perko

(foto: Vid Ponikvar/Sportida)

Slovenska ženska reprezentanca v odbojki sede se je po 12 letih vrnila na paralimpijske igre in s svojimi tekmami na paralimpijskem turnirju navdušila ter na koncu zasedla 6. mesto.

Paralimpijske prvakinja so postale Američanke, srebro je osvojila Kitajska, bron Kanada.

»Glede na okoliščine v zadnjih treh mesecih in glede na to, kaj se je dogajalo z našo ekipo, je rezultat dober, predvsem pa realen. Kar nekaj mladih igralk je prvič zaigralo na paralimpijskih igrah. Bi si pa srčno želeli, da bi imeli na voljo vsaj 20 igralk. A vemo, da je to težko. Potrudili se bomo okrepi svoje vrste. Bili smo številčno omejeni, zato je tak končni rezultat dober,« je selektor Simon Božič povedal po koncu

uspešnih nastopov naših odbojkaric na paralimpijskem turnirju. »Vsak niz smo dobro začele, pa potem padle. Bilo je preveč teh čudnih trenutkov. A ne nazadnje smo igrale z evropskimi prvakinjami, v tej zasedbi to žal ni bilo dovolj, verjamem pa, da jih zmoremo tudi premagati. Motiva nam ni manjkalo. Je pa dejstvo, da bi morale na igrišču sestaviti vrhunsko igro. A smo šeste, kar pomeni, da je to vrhunski rezultat. Smo med osem najboljših ekip na svetu, ki so se uvrstile na igre. Vsem igralkam bi rada čestitala za ta dosežek,« pa se je tekme za končno 5. mesto in

končne uvrstitve, 6. mesta, dotaknila kapetanka Lena Gabršček.

Brez Valentyne

Slovenija je v Parizu nastopila v postavi: Jana Ferjan, Lena Gabršček, Bogomira Jakin, Barbara Kocmur, Saša Kotnik Hren, Suzana Ocepek, Vesna Pogačar, Klara Vrabič in Tija Vrhovnik.

Žal reprezentanci ni smela pomagati izvrstna igralka Valentyna Brik, ki ji je mednarodna zveza odbojke sede prepovedala nastop in ji določila novo klasifikacijo, ki bo žal možna na naslednjem večjem tekmovanju, na paralimpijskih igrah to ni bilo mogoče. Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite se je pritožil, skušal s izredno odredbo na sodišču na Nizozemskem razveljaviti ukrep mednarodne zveze, a žal neuspešno. Ker selektor Božič ni mogel računati na Valentyno Brik, je igro prilagodil temu in iz ekipe iztisnil maksimum. V štirih tekmah je Slovenija zabeležila eno zmago in tri poraze. Uvodoma je bila od Slovenije z 0 : 3 boljša Kanada, druga z zadnjega svetovnega prvenstva. »Pričakoval sem nekaj takega, ker imamo kar nekaj igralk, ki na taki ravni niso še nikoli igrale. Za te mlade igralk je tale atmosfera impresivna, a tudi obremenjujoča. V prvem nizu nismo znali priti do naše igre, smo pa nekaj več pokazali v drugem. Mislil sem, da bomo s tem nadaljevali tudi v tretjem nizu, a očitno je bila kvaliteta na strani Kanade. Vemo, da imamo premalo visokih igralk. So pa tudi Kanadčanke pokazale, zakaj so svetovne podprvakinja,« je po tekmi povedal selektor Simon Božič. Sledila je tekma proti Ruandi, na kateri je slavila s 3 : 1. »Pričakovali smo trdo tekmo. Nismo je odprli, kot smo si želeli, potem smo se pobrali. V nizu smo imeli vse v svojih rokah, a smo premagali sami sebe. Iz take situacije se je psihološko težko pobrati, a nam je na srečo uspelo in smo tretji niz gladko dobili in pokazali najboljšo igro do tedaj v Parizu. V

četrtm nizu smo s to dobro igro nadaljevali. Ta zmaga nam v tej postavi veliko pomeni,« je po tekmi povedal selektor Simon Božič. »To zmago posvečamo naši Valentyini Brik – danes je njen dan, danes je njen rojstni dan. Pozna se njena odsotnost na igrišču. Ne iščemo izgovorov, borimo se,« je kapetanka spomnila na Valentyno Brik, ki žal ne more pomagati naši reprezentanci v Parizu.

Navdušile proti Braziliji

V zadnji tekmi rednega dela je Slovenija z 0 : 3 klonila proti Brazilkam, svetovnim prvakinjam. »Zelo sem zadovoljen s prikazano igro, na trenutke smo se nasprotnicam zelo dobro zoperstavljali, pokazali smo daleč najboljšo igro na tem turnirju. Prav zadovoljen sem s pristopom, pripravo ter izpolnjevanjem navodil. Fantastično je bilo voditi to ekipo,« je bil po tekmi zadovoljen selektor Simon Božič. Z 18 točkami je bila prvo ime Slovenije Klara Vrabič, ki jo je selektor pohvalil za dobro tekmo, a je hkrati izpostavil, da je za Klarine točke zaslužna vsa ekipa. »Danes smo uživale v tekmi, dale smo vse od sebe. Nismo imele česa izgubiti, in to se je poznalo. Tekma je bila lepa, igrale smo najbolj sproščeno na igrah,« je dodala Klara Vrabič, ki je vesela vidnega napredka v igri.

V tekmi za 5. mesto smo spremljali ponovitev lanskega evropskega finala. Italija je po dobrem začetku Slovenije po rezultatu 6 : 6 naredila mini serijo in prišla do prvega niza. Podobno je bilo v drugem nizu: Italiji je do zmage s 25 : 13 pomagala serija 10 : 0. Še najbolj je bil izenačen zadnji, tretji niz: Slovenija je prišla še na 16 : 17, potem pa je Italija potrdila svojo kakovost in zmagala s 25 : 19 (končni rezultat 0 : 3 za

Italijo). »Preveč padcev je bilo med samo igro. Potem se nismo mogle zbrati. A šesto mesto je tu, v glavih moramo razčistiti z vsem, kar se je dogajalo. Trenutno je šesto mesto tisto, kar je bilo dosegljivo, verjamem pa, da bi bilo z Valentino še boljše,« je po tekmi povedala izkušena Saša Kotnik Hren, ki je zaigrala na svojih četrth paralimpijskih igrah, prav tako je na četrth igrah tekmovala Mira Jakin.

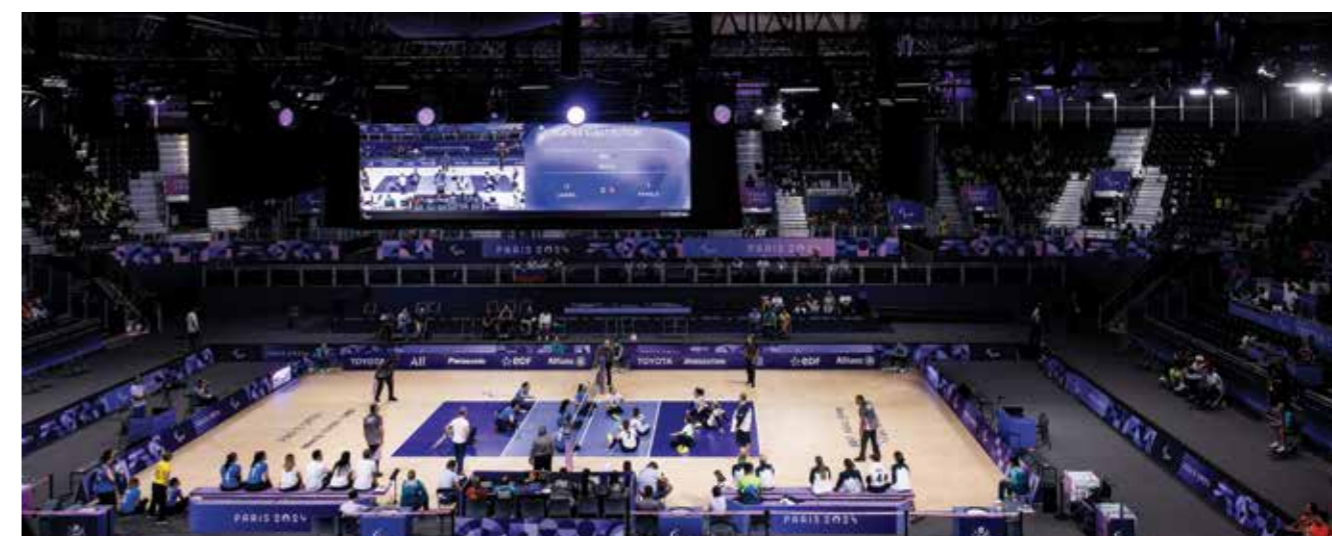
Tekme Slovenije v predtekmovanju:

- 29. 8. **Kanada : Slovenija 3 : 0** (25 : 11, 25 : 21, 25 : 12)
 - 31. 8. **Slovenija : Ruanda 3 : 1** (25 : 19, 23 : 25, 25 : 14, 25 : 22)
 - 2. 9. **Brazilija : Slovenija 3 : 0** (25 : 14, 25 : 18, 25 : 15)
- tekma za 5. mesto, 4. 9.
Slovenija : Italija 0 : 3 (19 : 25, 13 : 25, 19 : 25)

Trener Simon Božič je s svojim strokovnim štabom iz te ekipe uspel iztisniti maksimum in vrniti Slovenijo v svetovni vrh.

Prizorišča v Parizu so bila dobro obiskana.

Čeprav oslABLJENE so naše odbojkarice navdušile in se izkazale s končnim 6. mestom na 17. poletnih paralimpijskih igrah v Parizu.

(foto: Vid Ponikvar/Sportida)

S sedmim mestom navdušil v Parizu

Piše: Drago Perko

(foto: Vid Ponikvar/Sportida)

Na 17. poletnih paralimpijskih igrah v Parizu se je izkazal tudi metalec diska Henrik Plank, ki je tekmovanje končal na 7. mestu (s svojim najdaljšim metom 13,33 metra).

Paralimpijski prvak je postal Italijan Rigivan Ganeshamoorthy, ki je disk zalučal kar 27,06 metra in postavil nov svetovni rekord.

Henrik Plank prihaja iz Šentjurja, njegov trener je Luka Cmok, Henrik pa je član AK Asphalt Kovač Šentjur. Do sedaj je nastopil na štirih paralimpijskih igrah: leta 2008 (igre so bile v Pekingu) je bil 9. v metu diska, 10. v metu kopja in 13. v suvanju krogle. Leta 2012 je na igrah v

Londonu zasedel 4. mesto v metu kopja, šesti pa je bil leta 2021 v metu diska na paralimpijskih igrah v Tokiu. Letos se je četrtič uvrstil na največje tekmovanje.

Prav Luki in fizioterapevtki ter Plankovi jekleni volji gredo zasluge, da se je Heno vrnil v tekmovalne arene, saniral poškodbo ramena in zmogetl do norme ter vozovnice v Pariz. Konec marca letos se je vrnil v atletske arene in v Italiji na mitingu svetovne serije z

rezultatom 13,83 metra zasedel 5. mesto, z izkupičkom je prišel tudi do norme za svetovno prvenstvo, na katerem pa ni tekmoval. Vse misli in sile je usmeril na paralimpijske igre. V finale paralimpijskih iger, tam je tekmovalo 10 atletov, je prišel z 8. rezultatom sezone (13,83) in takisto z 8. najboljšim osebnim rekordom (16,68).

Plank je finalni nastop začel z neveljavnim poizkusom, potem pa je po

vrsti vrgel 13,31 m, 13,14 m, najboljši izid je imel v četrti seriji s 13,33 m, potem pa še 13,21 m in 13,15 m. »Z nastopom sem zadovoljen, saj sem ostal zdrav. Vzdušje pa je bilo noro, malo moram še zbrati občutke in uživati v paralimpijskem duhu. Rezultat ni nič posebnega, uvrstitev pa ni slaba,« je po nastopu povedal Plank in dodal: »Prvi met je bil zelo dober. Trener je rekel, da je bil najdaljši. Potem pa dobiš malce krčā, ker je disk letel ven. Potem se malce osredotočiš in met krajšaš, zato so bili posledično meti krajši.«

»Glede na vse skupaj so Henrikovi meti v okviru pričakovanj, tudi z uvrstitvijo smo zadovoljni. Mislim, da je bilo kar dobro v tem delu njegove kariere, in to kljub poškodbam, s katerimi smo se ukvarjali,« je Plankov nastop ocenil trener Luka Cmok, ki je napovedal, da Planka do konca letošnje sezone čaka le še državno prvenstvo.

»Ne vem: nikoli ne reci nikoli. Po vsej verjetnosti bomo počasi zaključili,« pa je za konec dodal Henrik Plank, ki s svojimi nastopi in življenjsko zgodbo pušča močan pečat v slovenskem parašportu.

Henrik Plank pokazal, da mu je mesto med svetovno elito.

Do uspehov ob podpori trenerja Luke Cmoka.

**Henrik Plank se je izkazal tudi na svojih
četrtih paralimpijskih igrah.**

(foto: Vid Panikvar/Sportida)

Ko je zavohal zlato, ga ni več izpustil iz rok

Piše: Drago Perko

(foto: Vid Ponikvar/Sportida)

Prišel, videl, zmagal. Kako lepo zveni, kako lahko se človek sprehodi po tipkovnici in to napiše.

Potem pa misel poleti v Chateraux, v mirno mesto v osrednji Franciji, kjer je naš as Franček Gorazd Tiršek 30. avgusta sklenil krog. Let športne poti, tlakovane z zmagami, porazi in poleni pod noge, Tiršek niti ne šteje več. Spet mu je uspelo. Tako visoko, tako popolno še nikoli. Čeprav je vedel, da to zmore, da za to trenira, da ima to v rokah, puški in glavi. Svoji karieri par excellence je dodal najzlahtnejše odličje. Dobra dva meseca pred igrami pa sploh ni vedel, s katero puško bo streljal. A je verjel. Vztrajal. Bistveno je bilo, da so mu verjeli tisti, ki jim zaupa. Zato je Franček Gorazd Tiršek paralimpijski prvak.

Z njim smo se pogovarjali po koncu nastopov v Franciji.

Iskrene čestitke!

»To, po kar sem prišel, sem dobil! Na ostalih tekmah sem se trudil. Prepričan sem, da bi na drugi tekmi (zračna puška leže, 9. mesto, za eno desetinko kroga brez finala; op. a.), kjer sem nesrečno izpadel kot deveti, v finalu osmerice imel kaj povedati – še posebej ko sem videl, kdo so bili finalisti. Če bi bila sreča na moji strani, bi se v finalu boril za medaljo. Glede na tekmovalce v finalu, ki sicer niso specialisti za finale, bi se še enkrat zasvetila slovenska medalja. A tako pač je. V malem kalibru (tretja tekma na igrah;

Franček je bil 17.; op. a.) mi je šlo dobro, zopet se je vse vrtelo okoli treh krogov, ki so delali razliko: ali si bil v finalu ali 15. To je mali kaliber.«

Bistveno je, da se okoli vratu sveti zlato, peta paralimpijska kolajna.

»Manjkalo mi je zlato, velikokrat sem bil blizu. Sem ga že držal, a sreča ni bila na moji strani. Res sem se boril za to zlato medaljo, nisem se pa obremenjeval s tem. Vedel sem, da znam, da sem sposoben. Koncentracija in fokus, ki sta moji največji vrlini, sta pokazala, da sem enega najboljših parastrelcev na svetu premagal na njegovem terenu. V finale sem šel s polno koncentracijo – prvi strel, ki je bil katastrofalen, mi je dal voljo. Rekel sem si: znaš, danes imaš

medaljo. Ni me zmotilo niti to, da me je pri ogrevanju zgrabil krč v prst in je bila takoj devetka.«

Ste bili s streljanjem zadovoljni?

»Mislim, da sem nastopil zelo dobro. Že pred odhodom sem povedal: z opremo smo zamujali. Manjkajo mi trije meseci treninga, da bi bilo vse veliko bolj prijazno, da ne bi bilo treba iskati občutkov na samem prizorišču paralimpijskih iger, ampak bi jih prinesel s sabo, tu pa temu dodal le še dobro počutje. Pri uspehu so veliko vlogo odigrale izkušnje, predhodno znanje in zaupanje, ki sem si ga ustvaril z mentalno pripravo, ki je zelo pomembna za tako tekmovanje. Tudi v paralimpijski vasi sem veliko vizualiziral, delal na psihi, to se je obrestovalo.«

Ob vas sta bila ves čas trenerka Andreja Gorjup in fizioterapevt Luka Vukan.

»Bili smo popolna ekipa! Take ekipe si lahko le želim. Imeli smo malce sreče, da je bila paralimpijska vas zelo blizu strelišču, dejansko je šlo za isti kompleks, logistika prevozov je bila dobra, tudi nad hrano se nismo mogli pretirano pritoževati. Naša ekipa, z mano sta bila trenerka Andreja Gorjup in fizioterapevt Luka Vukan, se je na prizorišču tekmovanja hitro uigrala. Z Andrejo se poznavam že vrsto let, zadnje tri sezone sodelujeva, Luka pa je prišel na novo. Luka je prijeten in zelo inteligenten gospod, ki je v treh dneh temeljito spoznal strelski šport in mu je bilo hitro vse jasno. Marsikdo dela v strelstvu 30 let, pa ne razume stvari, on pa je vse dojel v treh dneh. Na tem mestu hvala Luki, hvala Andreji. Hvala pa tudi samemu sebi: trudil sem se, uspelo nam je.«

Zakaj je tako pomembna vloga fizioterapevtov?

»Res se moram zahvaliti svojemu fizioterapevtu Luki Vukanu, ki je med igrami skrbel za moje počutje. Brez take fizioterapevske obravnave ne bi zdržal v takem stanju. In tudi dosežen rezultat, ki je zelo odmeven, veliko pove. V strelstvu je tekmovalec v zelo prisiljenih položajih. Če imaš tako velike težave s hrbtom, kot jih imam jaz, se to odraža na mišicah in sproščenosti. Bolj kot so mišice sproščene, lepše je proženje, lepši je položaj glave, vrat je bolj sproščen. Vse je veliko lažje in lepše. Kot vidimo, so strelci na začetku ponavadi boljši in močnejši. Bolj ko gre tekma h koncu, slabši so strelci – organizem se zateguje, mišice pešajo; in vse to se odraža na rezultatu.«

Morda kar malce tvegana poteza: Luka se vam je pridružil tik pred igrami.

»Nisem se zanašal na druge člane ekipe. Zavedam se, da se borim v prvih vrstah – najprej sam s seboj in nato z drugimi strelci. Tu gre za tekmo, z malce čudnim izrazom bi jo lahko imenoval vojna. Tu ni milosti, brat brata ne pozna. To so trenutki, ko pozabiš, kdo je s tabo in kdo ni, cilj pa je narediti vse optimalno. Ne smeš se ustrašiti zlate medalje, moraš jo imeti nekje v mislih. In ko se izkaže, da jo lahko osvojiš, si pripravljen tudi na to. Vemo, da marsikoga v ključnem trenutku stisne in izgubi odličje. Vemo pa, da je zlato zlato. Ko sem ga zavohal, ga nisem izpustil iz rok!«

Ste se ga v preteklosti morda ustrašili?

»Nikoli se ga nisem ustrašil, saj sem v tej disciplini osvojil tri srebrne medalje. Se mi je pa vsakič zgodilo kaj nepredvidenega, kar je pripeljalo do srebra in ne zlata. V Riu me je ob zadnjem strelu zgrabil krč, puška se je nenadoma sprožila takoj, ko sem jo dvignil – in

zlato je splavalo po vodi. V Tokiu sem se boril, bilo je, kot je bilo. V Londonu so bila še drugačna pravila. Imel sem najboljši rezultat finala, vendar so k njemu prišteli rezultat rednega dela, tako da sem zasedel 2. mesto. Letos sem si rekel: zdaj ali nikoli. Zdaj je!«

Kako pa se je obnesla puška?

»Vrhunsko! Puška je res najvišjega svetovnega kakovostnega ranga. Tudi tu hvala trenerki Andreji, ker mi je zaupala. Stvari sem vzel v svoje roke, na lastno pest sem v tujini vzpostavil stik s tovarno Steyr. V Sloveniji so mi nakup te puške vsi prodajalci odsvetovali. Razumem jih, šlo jim je za lasten zaslužek, niso mi želeli korektno pomagati ... Če bi prodajalci opreme v Sloveniji korektno oddelali svoje, bi si naredili lepo reklamo ob tem uspehu. A se niso potrudili, da bi mi nudili podporo ... Gledali so samo na lasten zaslužek, kar je nesprejemljivo ... A tako je to v Sloveniji: vsak se lahko norčuje, kot se mu zdi.«

Kaj točno se vam je dogajalo v zadnjih mesecih pred igrami?

»Zelo sem vesel, da mi je uspelo sestaviti puško in nov strelski stol. Pred dvema mesecema sem bil na popolni ničli. Ljudje v Sloveniji, od katerih pričakuješ poštenje in profesionalni pristop pri nabavi opreme,

Z zlatom iz Francije se je tudi Naniju odvalil velik kamen od srca.

testiranju streliva in vsem, kar sodi v vrhunski šport, so mi obrnili hrbet, dobesedno so se norčevali iz mene. Odpeljal sem se v tujino in sestavljal cel ciklus na novo. Zelo malo ljudi je verjelo, da mi bo uspelo. A sem dokazal, da je mogoče, če človek hoče in verjame vase. To mi je v ponos in zadoščenje.»

In dodaja:

»Srečen sem, da sem unovčil svoje znanje in izkoristil vse, kar ponujata vrhunska športna oprema in dober trening. V ključnih trenutkih sem verjel vase. Tudi po katastrofalnem začetku finala z zračno puško stojem sem se zavedal, da ni več prostora za napako. Nisem je več naredil. Tudi Andreja je verjela v to, kar delava. Uspelo nama je ...«

Strelska tekmovanja so potekala dobre tri ure od Pariza, utripa paralimpijske vasi sploh niste začutili.

»Mi nismo bili del paralimpijske vasi, prelepo strelišče je namreč 300 kilometrov oddaljeno od Pariza. Bolj kot paralimpijskega smo čutili duh svetovnega prvenstva. Vzdušje je bilo sicer perfektno, lahko smo uživali.«

Kakšne pa so bile sicer igre skozi vaše oči?

»Malce smešne. Francozi so pač Francozi. V strelskem športu pa tudi ni bilo vse korektno in prav. Njihove reprezentance nismo nikoli videli v paralimpijski vasi. Ne vem, kje so jedli in spali. Ne vem, ali so spali v istih sobah kot mi in ali so imeli iste težave z ležišči kot mi. Zato je vse skupaj malce čudno, a tako je bilo. Tudi ob kontrolah na vhodnih in izhodnih točkah sem se kar nasmihal. Vajen sem rentgenskih pregledov in plombiranja. Tu je lahko vstopil vsak, ki je hotel. To je malce spominjalo na paralimpijski šov. Morda pa je bilo tudi zato tako zanimivo.«

Do uspeha z ekipo, kjer sta svoje delo izvrstno opravila trenerk Andreja Gorjup in fizioterapevt Luka Vukan.

Ste prešteli čestitke, ki ste jih dobili po naslovu paralimpijskega prvaka?

»Uf, veliko jih je bilo. Na tem mestu res hvala vsem za čestitke in dobre želje. Vsem preprosto ne morem odpisati in se osebno zahvaliti. Sem pa bil zelo presenečen, ko so mi v paralimpijski vasi čestitale vse reprezentance, vsi predstavniki ekip; tudi novinci, s katerimi se sploh ne poznamo, so prišli do mene in mi čestitali za ta uspeh. Točili so solze in me objemali. Presenetilo me je, da sem tako priljubljen med športniki z vsega sveta. Opažam, da drugi niso tako priljubljeni, živijo svoje življenje ... To so bili res lepi trenutki in občutki ... Vse čestitke so me ganile, zelo sem počaščen, da sem jih prejel toliko. V vseh teh dolgih letih, ko sem bil predan trdemu delu in treningu, sem uspel, ljudje pa se tega zavedajo in mi to privoščijo. Vsi vemo, da sem si to zlato zaslužil.«

Lahko rečeva, da ste z iger prvič prišli domov zadovoljni?

»Vsekakor. Pa ne le to: tudi utrujen po dolgoletni karieri, ki ni le fizično, ampak tudi mentalno izredno naporna, pritiski in napetosti so v ključnih trenutkih veliki. Moja komunikacija morda včasih malce uide izpod nadzora. To je del športa. Ko se vse umiri in sprosti, se vsemu le smejiš, si druga oseba. Prijetno se je bilo vrniti domov med svoje ljudi, med svoje navijače ter vse proslaviti.«

Bi radi ponovili tako leto, kot ste ga doživeli od avgusta lani?

»Nikoli! Do začetka paralimpijskih iger je bilo mukotrpno, delavno, spremljale so me neverjetne težave. Ob vsakem koraku sem naletel na oviro, ob kateri sem se spotikal, padal in se pobiral. Le Lea (Nanijeva partnerka; op. a.) in Andreja vesta, kaj vse smo prestali. Verjel sem, šel sem, vztrajal sem. Ljudje ob meni, ki jih najbolj potrebujem, so verjeli vame, mi sledili in pomagali. In na koncu smo vsi zmagovalci.«

Zakaj vam je uspelo?

»To je izraz veličine človeka, ki je potrpežljiv, delaven, strpen in skromen, na realnih tleh. Si, kar si. Verjameš, se sestavljaš, gradiš. Ko zgradiš, zmagaš in se veseliš.«

Kako naprej? Los Angeles 2028 kliče.

»Najprej bo sledil počitek, da umirim glavo, da se malo sprazni, telo pa spočije. Velika tekmovanja zahtevajo veliko priprav, ne samo telesnih, ampak tudi psiholoških. Psihološka moč je zelo pomembna. Po novem letu pa bomo videli, kako naprej.«

Srčen sprejem za paralimpijce v Ljubljani

Piše: Zsis.si

(foto: Vid Ponikvar/Sportida)

Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite (Zveza ŠIS-SPK) je ob zaključku paralimpijskih iger v Ljubljani organizirala sprejem za paralimpijce, ki so v Parizu ponovno pisali bogato zgodovino slovenskega parašporta.

Sprejema so se udeležili tudi vsi trije dobitniki medalj, zlati strelec Franček Gorazd Tiršek ter bronasta lokostrelca Živa Lavrinc in Dejan Fabčič. Njihov prihod na prizorišče je pospremila glasno navdušenje navijačev in podpornikov slovenskega parašporta.

Posebna darila za naše tri

»S srčnostjo, predanostjo in voljo ste zastopali Slovenijo na način, ki opogumlja vse nas. Paralimpijske igre so bile simbol moči duha, ki prebija vse meje. Zmage niso bile le športne, ampak tudi zmage duha,« je v nagovoru dejala častna govornica, predsednica Republike Slovenije dr. Nataša Pirc Musar. »Vaš uspeh je prišel po letih trdega dela in predanosti, ponosni smo na vas. Iskrene čestitke vsem trem dobitnikom medalj,« je še dodala predsednica. Vsem dobitnikom medalj, zlatemu Tiršku ter bronastima lokostrelcema Živi Lavrinc in Dejanu Fabčiču, je izročila posebna darila (personalizirane džezve za kavo in kavo z imeni); podobna darila je namenila dobitnikom medalj na olimpijskih igrah in kolesarju Tadeju Pogačarju.

Pogled v leto 2025

»Zelo lepa prireditev, tudi čustvena podpora vseh, ki so nas spremljali na igrah. Že gledamo v prihodnost, čaka nas olimpijada gluhih, zatem pa zimske

paralimpijske igre. Že gremo novim dogodivščinam naproti. Pariz 2024 je bil nad pričakovanji, tudi podpora Parižanov je bila dobra, naši rezultati odlični. Nastopili smo v štirih panogah, v dveh smo dobili medaljo. S temi igrami smo zelo zadovoljni,« je po koncu iger Damijan Lazar, predsednik Zveze ŠIS-SPK, še enkrat čestital vsem, se zahvalil sodelujočim in usmeril pogled v leto 2025.

Sprejema so se udeležili tudi dr. Asta Vrečko, ministrica za kulturo, Luka Mesec, minister za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, veleposlanik Italije, njegov Eks. Giuseppe Cavagna, Franjo Bobinac, predsednik Olimpijskega komiteja Slovenije, dr. Boro Štrumbelj, vodja slovenske paralimpijske odprave, Borut Sever, direktor FIHA, Peter Kebrič, direktor nabave v Lidlu Slovenija, mag. Mateja Toman, predsednica NSIOS, ter predstavniki naših partnerjev in financerjev. Zbrane je v imenu Lidla Slovenija, zlatega sponzorja Zveze ŠIS-SPK, nagovoril Peter Kerbič, direktor nabave v Lidlu Slovenija.

Ni še konec slavlja

Franček Gorazd Tiršek je kmalu po pričetku iger poskrbel za to, da je v Parizu zadonela Zdravljica. V velikem slogu je s paralimpijskim rekordom

premagal vso konkurenco in si priboril prvo zlato paralimpijsko medaljo z zračno puško stoje v kategoriji R4. Zanj je to že peta medalja na igrah v karieri, a prva zlata. »Pomirjen sem in vesel, ker vem, da sta s tem poplačana ves trud in odrekanje. Nikoli nismo obupali, šli smo do konca,« je povedal Franček Gorazd Tiršek, ki je potrdil, da praznovanje zlate kolajne še ni končano.

Bron z zlatim leskom

Za izjemno navdušenje slovenskih navijačev sta poskrbela tudi lokostrelca Živa Lavrinc in Dejan Fabčič, ki sta v osmini finala najprej premagala kolumbijsko ekipo. V četrtfinalu sta po dodatnem strelu premagala Kitajsko, v polfinalu pa sta morala priznati premoč Turčiji. Sledil je obračun za bron proti indijski dvojici, v katerem je bil rezultat po štirih krogih izenačen. Dejan Fabčič je v dveh slovenskih streljih razstreljevanja zadel devetico, Živa pa je dodala desetico, kar je bilo dovolj za zmago in bronasto medaljo. »Še vedno se včasih sprašujem, kaj pa če so bile samo sanje in bom morala spet na tekmo. A toliko ljudi je verjelo v naju. Verjeli so, da zmoreva,« je misli ob prvi kolajni na debitantskih paralimpijskih igrah strnila Živa Lavrinc. »Zelo lepo je, ko te pričaka množica ljudi, tudi v domačem kraju. Vidiš, da si očitno dosegel nekaj velikega,« ni skrival navdušenja nad sprejemi Dejan Fabčič, ki je z bronom kronal svojo dvajsetletno športno kariero.

Prava ekipa

»Delovali smo kot dobra ekipa. Podpirali smo se in dopolnjevali. Čutili smo podporo vseh vas iz Slovenije. Hvala vsem, ki ste nas prišli pozdravit na ta sprejem, hvala tudi vsem politikom, ki ste nas podprli v Parizu. To je bila posebna energija, ki so jo športniki dobili. Športniki pa so vsi po vrsti pokazali, da zmorejo, da so dobro trenirali,« je dejal vodja slovenske paralimpijske reprezentance dr. Boro Štrumbelj.

Milano in Cortina d'Ampezzo 2026, prihajamo!

Ob robu sprejema so na Zvezi ŠIS-SPK pozornost namenili tudi prihajajočim zimskim paralimpijskim igram, ki jih bosta marca 2026 gostila Milano in Cortina d'Ampezzo. Paralimpijski odštevalnik, ki stoji pred trgovino Lidl na Toplarniški ulici v Ljubljani, so nastavili na odštevanje do zimskih iger, ki jih že sedaj pričakujejo polni optimizma. Do paralimpijskih iger v Italiji nas loči še 541 dni, na sporedu bodo marca 2026, avgusta 2028 pa bodo v Los Angelesu 18. poletne paralimpijske igre.

»Zbrali smo se, da čestitamo vsem našim uspešnim parašportnicam in parašportnikom, ki so se izkazali v Parizu. Ko se ene igre zaključijo, se usmerijo v druge, na vrsti bodo zimske paralimpijske igre v Italiji, ki se jih zelo veselimo,« je povedal naš paraalpski smučar Jernej Slivnik.

Dogodek v Ljubljani sta srčno povezovala Mateja Pintar Pustovrh in Sašo Jerkovič, pela je Nuška Drašček, ki je prisotne z zaključno pesmijo Les Champs-Élysées popeljala v spomine na letošnji Pariz.

Dr. Nataša Pirc Musar, predsednica Republike Slovenije, je obdarila naše tri medaliste.

Navijači so ob sprejemu prišli na svoj račun.

Z odštevalnikom skupaj z našim paraalpskim smučarjem Jernejem Slivnikom pogledujemo proti zimskim paralimpijskim igram.

Hvaležni za podporo, z nami navijali v Parizu

Piše: Zsis.si

(foto: Vid Ponikvar/Sportida)

Na 17. poletnih paralimpijskih igrah smo bili veseli vsakega obiska, ki nam je prinesel podporo in dobro energijo. Razveselili smo se tudi naših podpornikov in partnerjev.

Predstavnika našega zlatega sponzorja Lidla Slovenija – Metka Šilar Šturm, vodja korporativnih zadev, in Marko Horvat, direktor prodaje – sta se udeležila slavnostnega odprtja iger in se v paralimpijski vasi srečala s slovenskimi športniki.

Paralimpijskih iger sta se udeležili predstavnici Loterije Slovenije Tina Djinovski, vodja trajnosti

in odnosov z deležniki, ter Tatjana Hladnik Zupan, kreativni vodja pri Loteriji Slovenije, poleg njiju pa še Polona Škrbec, vodja oddelka službe za korporativno komuniciranje in upravljanje družbene odgovornosti pri Zavarovalnici Triglav. Vsi predstavniki partnerjev so obiskali paralimpijsko vas in se srečali s športniki. Razveselili smo se tudi obiska predsednice uprave Loterije Slovenije

Romane Girandon, ki se nam je pridružila pri ogledu tekmovanja v paraatletiki.

S partnerji v Parizu.

“Veseli nas, hvaležni smo, ker ste nas sponzorji aktivno podprli tudi na največjem tekmovanju in navijali za naše paralimpijce.”

Naši partnerji pa so bili aktivni tudi v Sloveniji, saj so redno objavljali novice s paralimpijskih iger in navijali za naše športnike ter tako pomagali pri promociji in širjenju glasu o naših parašportnikih, ki so s svojimi dosežki in zgodbami navdih za družbo. Hvala vam, ker ste, hvala, ker nam zaupate, in predvsem hvala, ker nam proaktivno pomagate pri gradnji skupne parašportne zgodbe, o kateri se je tokrat veliko slišalo.

Veseli smo bili obiska in dobrih želja.

Srčna podpora za naše parašportnike.

Popravili odnos do parašporta

Piše: Zsis.si

(foto: Vid Ponikvar/Sportida)

»Letos smo imeli prvič na igrah predsednika vlade dr. Roberta Goloba, z nami so bili tudi minister Luka Mesec, državni sekretar mag. Dejan Židan in predsednica državnega zbora Urška Klakočar Zupančič. Na to smo res ponosni. Kaže se izboljššan odnos politikov in oblasti do parašporta,« je po koncu 17. poletnih paralimpijskih iger povedal dr. Boro Štrumbelj, vodja slovenske odprave na igrah v Parizu.

Šport način izražanja

Na povabilo predsednika Francoske republike Emmanuela Macrona in gospe Brigitte Macron sta se premier dr. Golob in gospa Tina Gaber udeležila sprejema v Elizejski palači in si nato ogledala otvoritveno slovesnost paralimpijskih iger. Premier dr. Golob je obiskal paralimpijsko vas, kjer se je srečal z našimi parašportnicami in parašportniki. V nagovoru slovenski paralimpijski reprezentanci je dejal, da so bile paralimpijske igre njegova prva izbira, po posebnem povabilu predsednika Macrona pa je kasneje obiskal tudi olimpijske igre. »Osebnost mi je zelo pomembna, da sem tu, saj vem, da je šport eden izmed načinov, s katerim lahko vsi z omejitvami dokažejo, da niso nič manj vredni kot

drugi. Šport je tudi način izražanja in preseganja omejitev. In to sporočilo športa je neverjetno,« je dejal premier. Dodal je, da je bilo to sporočilo vseprisotno tudi na otvoritveni slovesnosti, ter v nagovoru parašportnicam in parašportnikom izpostavil, da morajo biti ponosni nase. »Rezultat je manj pomemben. Kar je pomembno, je tisto, kar vas žene, in naj vas žene še naprej. Vsem nam dokazujete, da zmorete bistveno več, kot si mislimo. Vaša pot na paralimpijske igre je dokaz moči človeškega duha in pomeni navdih za vse nas,« je povedal. »Veličina se ne skriva v naših omejitvah, temveč v tem, kako se nadnje dvignemo. Vi to najbolje predstavljate,« je še dodal premier na srečanju s slovensko paralimpijsko reprezentanco v Parizu. Damijan Lazar, predsednik Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega

paralimpijskega komiteja, je poudaril, da so bili parašportniki velikokrat spregledani, saj so leta in leta čakali, da bi se zgodil obisk na tako visoki ravni. »Dejstvo je, da naši športniki zastopajo Slovenijo na najvišji ravni in da smo ponosni na njihove rezultate, velikokrat pa so žal spregledani. A tokrat se nad tem ne moremo pritoževati in mislim, da to našo zvezo pelje še eno stopnico višje,« je povedal. »Prepričan sem, da bomo na tak način lažje nagovorili mlade in jih povabili, da se vključijo v šport. Zato nam podpora zelo veliko pomeni, da ste z nami in nas podpirate takrat, ko potrebujemo podporo,« je dodal Damijan Lazar, predsednik vlade pa si je ogledal tudi tekmo odbojkaric, ki so se pomerile s Kanado.

Čestital Tiršku

Dan zatem si je državni sekretar mag. Dejan Židan, ki je na ministrstvu za gospodarstvo, turizem in šport pristojen za področje športa, ogledal tekmo Frančka Gorazda Tirška. Tiršek je navdušil in v disciplini z zračno puško stoje postal paralimpijski prvak, za uspeh mu je čestital tudi Židan.

Navdih za vse

V Pariz je na povabilo naše zveze prišel minister za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti Luka Mesec. V paralimpijski vasi se je srečal z našimi parašportnicami in parašportniki ter izrazil občudovanje nad njihovo odločnostjo in vztrajnostjo. »Paralimpijci me navdušujejo s

svojo neomajno voljo in močjo duha. Njihov moto 'športni duh ne izbira telesa' je navdih za vse nas,« je dejal minister. Ob tem je poudaril, da smo v Sloveniji enako ponosni na naše paralimpijske športnike kot na olimpijce in da so za njihovo podporo ključne tudi ustrezne možnosti za spremljanje njihovih uspehov. Zato sta ministrstvu za delo in kulturo skupaj zagotovili sredstva za prenos paralimpijskih iger na RTV Slovenija, kar omogoča, da lahko uspehe naših parašportnikov spremljamo tudi doma.

Dobre želje

Našo odpravo je v paralimpijski vasi obiskala tudi Urška Klakočar Zupančič, predsednica Državnega zbora Republike Slovenije. Med svojim obiskom je pozdravila našo odpravo, ji čestitala za vse uspehe in zaželela uspešno nadaljevanje športne poti. V družbi Damijana Lazarja in dr. Bora Štrumbelja si je ogledala tekmovanja v paralokostrelstvu.

Za naše parašportnice in parašportnike je navijala mag. Urška Klakočar Zupančič, predsednica Državnega zbora Slovenije.

Parašportnike je na igrah podprl tudi minister Luka Mesec.

Vključenost ni le črka na papirju

V Skupini Triglav so že tradicionalno povezani s športom. So partnerji številnih športnih zvez, klubov, dogodkov in tudi nekaterih posameznih športnikov, ob tem pa so tudi ponosni tudi bronasti sponzor Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega olimpijskega komiteja. S parašportniki so doslej ustvarili že številne dobre zgodbe in projekte, skozi sodelovanje z njimi pa si prizadevajo za spodbujanje širše javnosti k aktivnemu in zdravemu ter s tem varnemu življenjskemu slogu.

Parašportniki in parašportnice so s svojimi osebnimi zgodbami pogosto pravi zgled vztrajnosti, motiviranosti in predanosti doseganju ciljev. Od besed k dejanjem je bilo zato vodilo največje slovenske zavarovalnice, ko so jih kot ambasadorje vključili v projekt Zavarujmo prihodnost, s katerim si prizadevajo za varnejšo, bolj vključujočo in enakopravno družbo ter okolje. Podobno kot preostale športnike, s katerimi sodelujejo bodisi preko zvez, klubov ali drugih organizacij bodisi osebno, tudi parašportnike aktivno vključujejo v tiste aktivnosti, kjer lahko s

svojim zgledom pripomorejo k spodbujanju ljudi k varnemu življenjskemu slogu – tako na področju skrbi za zdravje (podkast s parašportnikom Anejem Dopliharjem), kot tudi na primer na področju finančne pismenosti in posledično večje finančne varnosti (nastop Darka Đurića na okrogli mizi dogodka O financah malo drugače).

Povezani z različnimi aktivnostmi

V sklopu partnerstva se v Skupini Triglav s Slovenskim paralimpijskim komitejem povezujejo skozi različne aktivnosti. Pod okriljem partnerstva Paralimpijskih

šolskih dni se tako osnovnošolci spoznavajo s parašporti, na Maratonu Franja so z Zvezo za šport invalidov Slovenije skupaj predstavili parakolesarstvo, na košarkarski tekmi Slovenija : Brazilija so skupaj predstavili parakošarkarje, v sklopu Križišča mikromobilnosti, prostora, kjer skupaj z uporabniki različnih oblik mikromobilnosti vzpostavljajo mesto v malem, pa so z Zvezo ŠIS-SPK in parakolesarjem Anejem Dopliharjem opozarjali na pomembnost zavedanja vključevanja vseh udeležencev v prometu.

Več kot tek

Paralimpijci so že tradicionalno tudi del priljubljenega dogodka Triglav Tek. Da bi tekaški dogodek približali še drugim osebam z ovirami, so vanj letos vključili tudi traso »Vključevalni tek,« ki je bila dolga 1.400 m in je potekala izključno po urejeni (asfaltirani) površini, ki so jo gibalno ovirane osebe oziroma osebe z različnimi preizkušnjami v boleznih premagale brez merjenja časa. Na Triglav teku pa so letos v sodelovanju z Zvezo za šport invalidov - Slovenskim paralimpijskim komitejem vsem udeležencem prvič omogočili tudi, da se preizkusijo na poligonu slepih oziroma s prevezo na očeh občutijo, kaj pomeni biti slep in izvajati tekaško aktivnost.

»Triglav tek je več kot lov za časom in merjenje moči. Je dogodek, ki spodbuja gibanje in zdrav način življenja, združuje ljubezen do športa in narave ter skrb za najranljivejše v naši družbi. Letos smo posebno pozornost namenili vključenosti vseh, tudi oseb z različnimi ovirami. Ni namreč vedno in za vse glavno biti prvi, pač pa je pomembno imeti pogum sodelovati, vztrajati, ostati na stezi,« je ob nedavnem 12. Triglav teku na Brdu pri Kranju povedala **Marica Makoter**, članica uprave Zavarovalnice Triglav.

Za tekače navijalo 16 vrhunskih športnikov

Triglav tek že vsa leta podpirajo tudi številni slovenski vrhunski športniki. Letos so za tekače ob trasah in v ciljni ravnini navijali Jakov Fak, Timi Zajc, Peter Prevc, Žan Košir, Rok Marguč, Lara Rajterič, Robi Kogovšek, Jernej Slivnik in Andraž Šporar.

Triglav tek obenem prispeva k uresničevanju ciljev projekta **Zavarujmo prihodnost** in je del trajnostno naravnega delovanja Skupine Triglav. Tudi letos so organizatorji dogodka trajnosti namenili posebno pozornost. Med drugim so si lahko tekači postregli s toplim obrokom iz lokalno pridelane hrane, organizatorji in obiskovalci pa so si s skupnimi močmi prizadevali, da naravo Posestva Brdo pri Kranju ohranijo čisto.

Prvič tudi Vključevalni tek.

Tekli za dober namen.

Križišče mikromobilnosti v Ljubljani.

Anej Doplihar na dogodku Križišče mikromobilnosti.

Anej Doplihar 4. na svetu

Piše: Drago Perko

(foto: Zsis.si)

V Zürichu je konec septembra potekalo svetovno prvenstvo v parakolesarstvu. Slovenske barve je branil Anej Doplihar.

Tekmovanje je začel s 16. mestom v kronometru, navdušil pa je na cestni dirki, kjer je bil do zadnjih metrov v igri za bronasto odličje, na koncu pa je pristal na 4. mestu, kar je njegova daleč najboljša uvrstitev.

Kako je Anej videl dirko

»Končno so se zložile kocke in je prišel ta odlični rezultat. Dirko sva komaj čakala, že dolgo sva si želela dirke, ki bo imela tako zahteven klanec. Vedela sva, da

sva med favoriti za mesta od drugega naprej. Dirka se je začela tako, da je deževalo, kar me ni zmotilo. Malce sem se bal mraza, a mi ni prišel do živega. Štartal smo dokaj hitro, a sprva nisem imel prave moči. Na prvem vzponu sem zaostal za prvo skupino, a sem grizel. Ko sem se dobro segrel, čeprav sem bil pred štartom dobro ogret, in se navadil na napor, sem na drugem klancu ujel prvo skupino. Klanec je bil dolg dva kilometra. Napadel sem, saj je bila to edina priložnost, da izničim zaostanek. Tik pod vrhom sem konkurenta ujel in se malce odpočil, saj sem potem dirkal v zavetrju in pazil na ovinke, cesta je bila namreč mokra, polna vode. Do cilja so sledili novi manjši vzponi, kjer sem napadal in skušal razbiti to skupino. Na zadnjem vzponu mi je uspel pobeg, nekaj metrov prednosti sem si nabral, na spustu sem prednost povečal na pol minute. Sledil je ravninski del dirke, kjer smo dirkali po ulicah mesta Zürich, tudi nekaj manjših vzponov je bilo. Takrat sta se mi pridružila še dva tekmovalca iz ozadja, bila sta močna na ravnini, kar je bilo dobro, saj smo na tej ravnini dobro dirkali in sodelovali. Na koncu sva prišla v cilj z Norvežanom, v šprintu še nimam dovolj moči, zato sem bil primoran večji del rezultata narediti na začetku dirke. Zelo sem zadovoljen, čeprav sem dve sekundi zaostal za medaljo. Iz minute v minuto mi je bolj jasno, da smo naredili vrhunski rezultat. S trenerjem Alešem sva pokazala, da delamo v pravi smeri in da se trud poplača. To 4. mesto je tudi velika motivacija za zavzeto delo, da v prihodnosti sežemo tudi po medaljah,« je po dirki povedal Anej Doplihar.

Pohvala trenerja

»Škoda, ker se ni izšlo za medaljo, ampak Anej je res vrhunsko oddirkal. Menim, da je to rezultat, ki ga je potreboval kot potrditev dobrega dela in za pridobitev potrebne samozavesti za naslednjo sezono. Na pripravah na to prvenstvo je vse potekalo odlično – od treningov in priprav do samega potovanja in nastanitve tu v Zürichu. Skratka: ko se tisto razočaranje, da ni medalje, poleže, se bomo zavedali, da je bilo to danes res vrhunsko!« je prve misli strnil trener Suhadolnik.

Svetovni prvak na 57,8 kilometra dolgi cestni preizkušnji je postal Francoz Mathieu Bosredon (1:42,38), drugi je bil Italijan Martino Pini (+5,54), tretji pa Norvežan Christian Gyldehoer (+6,18), Doplihar je bil četrti (+6,20).

Najboljše do sedaj

To je najuspešnejše svetovno prvenstvo za Dopliharja: poleg 4. mesta na cestni dirki je bil 16.

v kronometru. Lani na Škotskem, kjer je potekalo svetovno prvenstvo, je bil Doplihar 10. na cestni dirki in 19. v kronometru. Pred dvema letoma je v Kanadi na svetovnem prvenstvu zasedel 10. mesto tako v kronometru kot na cestni dirki. Leta 2021 je svetovno prvenstvo potekalo na Portugalskem: Doplihar je bil 15. na kronometru in 17. na cestni preizkušnji.

V Švici Doplihar do uspeha kariere.

Anej je izkoristil pogoje in potrdil dobro delo minulih let.

V športu mi ni para: Kako smo ustvarili zgodbo, ki navdihuje

Ko smo se v Lidlu Slovenija lotili snovanja letošnje kampanje za podporo naših vrhunskih parašportnikov na poletnih paralimpijskih igrah v Parizu, smo imeli jasen cilj: ustvariti kampanjo, ki bo presegla meje običajne promocije in se bo posameznika dotaknila na osebni ravni. Tako je v sodelovanju z Zvezo za šport invalidov Slovenije – Slovenskim paralimpijskim komitejem (Zveza ŠIS-SPK) in kreativno agencijo Yin + Young nastala kampanja *V športu mi ni para*.

Kampanja prek čustvene osebne izpovedi parašportnikov krepi zavedanje javnosti, da so parašportniki v prvi vrsti športniki, ki si zaslužijo največjo možno podporo pri njihovem trudu, vztrajnosti in dosežkih. V ospredje so postavljene navdihujoče vrline in lastnosti parašportnikov, obenem pa s svojim sporočilom spodbuja izenačitev parašporta s športom, saj so parašportniki v javnosti velikokrat še vedno obravnavani neenakovredno.

Srce kampanje - "naši" parašportniki

Srce kampanje so postali parastrelca Franček Gorazd Tiršek, paralokostrelka Živa Lavrinc, paraplavalec Gašper Glušič, paraplezalka Manca Smrekar, košarkar na vozičku David Škorjanc ter igralca odbojke sede Tija Vrhovnik in Matjaž Majdič, ki so pred kamero in fotografskimi objektivmi pokazali svojo neustavljivo voljo in neomajni športni duh. Vsi parašportniki so se na snemanju oglasov odrezali kot pravi profesionalci in dokazali, da so v res vrhunski formi.

Večurno snemanje oglasa in muhasto vreme, a kljub temu pozitivno vzdušje

▲ *V športu mi ni para.*

Snemanje TV oglasov je potekalo dva dni, zaradi številnih premikov na druge lokacije in večkratnega snemanja istega kadra pa je na posamezen dan trajalo tudi 12 ur ali več. Da smo ujeli pravo svetlobo, je morala ekipa vstati tudi pred sončnim vzhodom ali pa počakati na sončni zahod. Poleg tega je bilo muhasto tudi vreme – prvi snemalni dan je bil zelo vroč, drugi pa precej mrzel, kar pa ni zmotilo naših

▼ *Na snemanju.*

parašportnikov, ki jim ni zmanjkalo volje in zagona. Tudi sicer je bilo vzdušje pozitivno in sproščeno, odnosi pa po dveh dneh že povsem prijateljski.

Snemanje na različnih lokacijah, tudi s podvodnim snemalcem

Da bi se športniki na snemanju počutili kar se da domače in sproščeno, smo jih posneli na lokacijah, kjer tudi sicer trenirajo. Ekipa se je tako med snemanjem premikala na različne lokacije po Sloveniji, da bi športnike ujela med vsakodnevnim treningom. Parastrelca Frančka Gorazda Tirška smo na primer posneli na lokalnem strelišču, prav posebna izkušnja pa je bilo tudi snemanje na bazenu, kjer trenira paraplavalec Gašper Glušič, saj smo posebej za ta kader na lokaciji imeli podvodnega snemalca v potapljaški opreми in s podvodno kamero, ki je z Gašperjem posnel nekaj kadrov pod vodo.

Inovacije, ki so kampanjo približale mladim

Da bi bili videi sodobni, dinamični in privlačni za mlajšo ciljno publiko, smo pri snemanju uporabili precej inovativnih tehnik. Udaren kader rokovanja košarkarjev na vozičku je bil na primer posnet tako, da smo navzgor obrnjeno kamero namestili na posebej za to prilagojeno stojalo, ki je kamero vrtelo v krogih. Poleg klasičnih snemalnih tehnik pa smo v montaži uporabili tudi dinamične sekvence fotografij, ki smo jih ustvarili med snemanjem in so mestoma nadomestile posnetke. Tako so nastali oglasi, ki spominjajo na glasbene videospote.

S skupnimi močmi do uspešne kampanje in prepoznavnosti parašporta

Kampanja je potekala prek vseh medijskih kanalov in dosegla izjemno prepoznavnost – serijo oglasov smo si lahko ogledali na televizijskih zaslonih, jo po radiu slišali med vožnjo domov ali v službo, v oči pa so nam padli tudi plakati po celotni Sloveniji. Za večjo prepoznavnost parašporta zlasti med mladimi pa je kampanja potekala tudi na družbenih omrežjih – parašportniki so se predstavili v seriji štirih intervjujev, ki so jih z njimi opravili Lidlovi vplivneži.

Verjamemo, da smo s kampanjo *V športu mi ni para* skupaj prispevali k večji prepoznavnosti slovenskega

parašporta ter izenačtvi percepcije parašporta in športa. V Lidlu Slovenija bomo kot zlati sponzor še naprej spodbujali prepoznavnost parašporta, krepili družbeno zavest o pomenu športa za invalide in si s skupnimi projekti prizadevali za spodbujanje (mladih) invalidov k športnemu udejstvovanju.

Za naše paralimpjice smo navijali tudi v Parizu na slavnostni otvoritvi paralimpijskih iger, na kateri je vladalo res neverjetno vzdušje. Ob povratku v Slovenijo pa smo pred odštevalnikom pri Lidlovi trgovini na Toplarniški gostili sprejem paralimpjcev in tako skupaj proslavili njihov izjemen uspeh.

Po koncu iger sprejem pri odštevalniku pri trgovini Lidl Slovenija na Toplarniški v Ljubljani.

Pridružili so se nam tudi košarkarji.

Parašportniki smo bili zahvaljujoč Lidlu Slovenija vidni in opazni.

Paralimpijske igre tudi na RTV Slovenija

Piše: Drago Perko

(foto: Vid Ponikvar/Sportida)

Letošnje paralimpijske igre v Parizu so mejnik tudi na področju medijske prepoznavnosti. Ekipa TV Slovenija se je izkazala pri prenosih in poročanju iz Pariza, velik delež k prepoznavnosti iger in poročanju o naših dosežkih pa so dodale še izvrstne ekipe Slovenske tiskovne agencije in Vala 202.

Iz Pariza so z iger poročali Katarina Meglič in snemalca Sebastijan Ramšak (oba športno uredništvo TV Slovenija, kjer nam je bil pri realizaciji projekta Pariz 2024 v veliko oporo in pomoč glavni in odgovorni urednik Gregor Peternel), Marko Polak (Val 202) in Tomaž Bregar (STA), ki je poročal s svojih sedmih poletnih paralimpijskih iger. Veliko zanimanje in pozornost so paralimpijskim igram namenili tudi drugi slovenski mediji.

Opozorili na svoje težave

Toda letos poleti še ni kazalo, da bomo lahko na TV Slovenija 2 tudi v Sloveniji

spremljali paralimpijske igre. Od marca do junija smo opozarjali na problematiko. Tako smo 21. junija na izredni novinarski konferenci opozorili na nerazumevanje. Podpredsednik Zveze ŠIS-SPK Gregor Gračner je povedal, da se na zvezi že več let zavzemajo za sistemsko ureditev, ki bi zagotovila enakovredno medijsko zastopnost parašportnikov. Ob tem je poudaril, da se na zvezi že tri mesece aktivno ukvarjajo z možnostmi za zagotovitev prenosov (in spremljanja) paralimpijskih iger, a še vedno ne vedo, ali bo do prenosov dejansko prišlo.

»Želimo si, da bi bili naši parašportniki videni in prisotni v medijih, da bi naši

državljeni vedeli, kaj in kako delamo, da bi bili opaženi. Vsak parašportnik, ki se trudi, si zasluži pozornost medijev. Žal RTV Slovenija do danes televizijskih pravic ni odkupila. Precej je bilo obljub, nič oprijemljivega nismo dobili, čeprav smo se obrnili na vse najvišje predstavnike političnega vrha v Republiki Sloveniji. Želimo si le enakovrednosti kot vsi državljani in sistemsko rešitev. Danes se nismo zbrali zato, ker bi reševali problem odkupa televizijskih pravic za Pariz 2024, ampak zato, ker želimo najti sistemsko rešitev. Ne pozabimo, v družbi, tudi slovenski, je 15 odstotkov invalidov,« je opozoril Gregor Gračner.

Združili moči

Nacionalni svet invalidskih organizacij Slovenije (NSIOS) je nevladna organizacija, ki prostovoljno združuje reprezentativne in druge invalidske organizacije, ki delujejo na državni ravni v Republiki Sloveniji. V NSIOS se združuje 24 invalidskih organizacij, ki povezujejo več kot 210 lokalnih društev. Vključene invalidske organizacije zastopajo interese več kot 115.000 slovenskih invalidov. »Tudi Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite je naša članica, ki nas je seznanila s svojimi težavami,« je povedal Primož Jeralič, samostojni strokovni sodelavec NSIOS. »Vedeti moramo, da so paralimpijske igre vsake štiri leta. To je enaka raven športa kot olimpijske igre; razlika je v logotipu in športnikih invalidih. Ne pozabimo, koliko truda in energije morajo parašportniki vložiti, da lahko trenirajo. Ob takih zadevah, kot je današnja, pa nas zaboli: počutimo se drugorazredne. To ni prav. Nič o invalidih brez invalidov. Zato apeliramo na ministrstvo za kulturo, da uredi sistemsko financiranje nakupa televizijskih pravic za paralimpijske igre. Ne bomo vsi v Parizu, pa tudi parašportniki si zaslužijo, da jih domači prek televizije in spletnih prenosov spremljajo in vidijo. Ko sem bil leta 2016 paralimpijec, mi je veliko

Marko Polak, Katarina Meglič (skupaj s snemalcem Sebastijanom Ramšakom), Vid Ponikvar in Tomaž Bregar so izvrstno poročali s tokratnih paralimpijskih iger.

pomenilo, da so moji domači videli moj nastop,« je dodal parakolesar Jeralič. V Nacionalnem svetu invalidskih organizacij Slovenije (NSIOS) in Zvezi za šport invalidov Slovenije – Slovenskem paralimpijskem komiteju (Zveza ŠIS-SPK) smo odgovorne v državi pozvali k finančni pomoči RTV Slovenija. To se je tudi zgodilo. Stroške za odkup avtorskih pravic je pokrilo ministrstvo za kulturo.

Naši trije dodana vrednost

RTV Slovenija je potem v skladu s svojim poslanstvom in vizijo javnega medijskega servisa zglede spremljala paralimpijske igre, s poudarkom na prenosih tekmovanj naših parašportnic in parašportnikov. Reporterji so bili Boštjan Mohar, Marjeta Hočevar, Marjan Fortin, Leon Andrejka, Aleš Potočnik in Miha Mišič, prenose pa so s svojim strokovnim znanjem obogatili Primož Jeralič, Polona Sladič in Živa Ravnikar, za kar se vsem trem zahvaljujemo.

Spletni portal rtslo.si je aktivno sodeloval pri promociji in obveščanju o paralimpijskih igrah v Parizu. Paralimpijskim igram so na posebnem podportalu www.dostopno.si posvetili tudi posebno rubriko.

S 5. mestom z EP, hvaležni navijačem za podporo

Piše: Drago Perko

(foto: Zsis.si)

Slovenski košarkarji so z odliko končali letošnje evropsko prvenstvo divizije B v Sarajevu. V tekmi za 5. mesto so suvereno premagali Grčijo (68 : 35) in zasedli 5. mesto.

Prvo mesto je zasedla Švica, drugo BiH in tretje Latvija, ki je v tekmi za bron ugnala Litvo. V divizijo C je izpadla Češka, obstanek sta si zagotovili Hrvaška (7.) in Portugalska (8.).

Ocena prvenstva

»To je najboljši rezultat reprezentance košarke na vozičkih v zadnjih 20 letih. Vendar z evropskega prvenstva odhajamo z grenkim priokusom. Zadovoljen sem z igro, ki smo jo prikazali, ter s pristopom vseh fantov in strokovnega štaba. Mislim pa, da smo bili 2. do 3. rangirana reprezentanca tega prvenstva. Žal pa je bil žreb skupin povsem zgrešen, to ste lahko videli na tekmi za 5. mesto, ko smo ekipo Grčije, 3. iz skupin B, deklasirali, kljub temu, da so igrali vsi naši igralci. Obžalujem tekmo proti BiH, kjer smo bili najmanj enakovreden, če ne celo boljši nasprotnik, a nejasne odločitve so nas stale višje uvrstitve. Moramo ostati čvrsti, moramo ostati skupaj in nadaljevati s tem elanom,« je po prvenstvu povedal selektor Žiga Kobaševič.

Pohvala legende

Na račun naše reprezentance je bilo slišati precej pohval, eno je izrekel tudi hrvaški reprezentant Ante Štimac. »Pohvala Anteja Štimca pomeni veliko. Ante je pojem košarke na vozičkih. Ko je bila italijanska liga najmočnejša na svetu, je bil Ante član reprezentance sveta, ki so jo tvorili najboljši na svetu, Ante pa je bil član 1. peterke. Če je on tako ocenil našo reprezentanco, se moramo z njim strinjati, ve, kaj govori,« je pristavil Kobaševič, ki je potrdil, da igralce čaka nekaj oddiha, potem pa priprava na novo sezono, zadnja je bila dolga kar 10 mesecev in zelo izčrpujoča.

Zahvala navijačem

»Naši navijači so bili vrhunski. Vsakič, ko so prišli v dvorano, so mi šli lasje pokonci. Ves čas so stali ob strani naši ekipi in ji nudili izvrstno podporo. Hvala jim,« je selektor za konec spomnil še na navijače in glasno podporo s tribun v Sarajevu.

Pokazali karakter

»Veseli smo tudi tega 5. mesta. Posel je opravljen. Predtekmovalne skupine so bile malce čudne, pa tudi sodniki so dodali svoje. Imamo še rezerve, smo mlada ekipa, se nas bodo še bali. Ponosen sem na vse fante, pokazali so izjemen

karakter, bili smo zelo disciplinirani, gremo naprej še bolj odločno. Prepričan sem, da smo igrali najlepšo košarko na prvenstvu. Dobro smo se pripravili, garali smo trdo,« je povedal kapetan Milan Slapničar, ki se je ob koncu zahvalil vsem navijačem, ki so prišli v Sarajevo ali pa so navijali doma.

EP divizije B, tekma za 5. mesto, 3. 8.

Slovenija : Grčija 68 : 35

(18 : 7, 22 : 11, 18 : 10, 10 : 7)

Slovenija: Kuduzović 16 (3 sk, 3 as), Slapničar 13 (8 sk, 4 as), Musić 6 (4 as), Gračnar (2 sk), Škorjanc 13 (4 sk, 3 as), Ceglar 1 (1 sk), Povše, Bojanec (2 sk, 1 as), Arh 4 (2 sk), Favretto 15 (12 sk, 1 as).

predtekmovanje:

4. krog, 1. 8.

Slovenija : Švica 44 : 65 (10 : 21, 10 : 17, 14 : 12, 10 : 15)

Slovenija: Slapničar 6 (5 sk, 1 as), Musić 7 (3 sk, 5 as), Bojanec (2 as), Favretto 12 (7 sk, 2 as), Škorjanc 7 (2 sk), Kuduzović 4 (1 as), Ceglar, Gračnar, Povše, Arh 8 (7 sk, 1 as)

3. krog, 1. 8.

BiH : Slovenija 79 : 62 (18 : 19, 22 : 15, 17 : 12, 22 : 16)

Slovenija: Kuduzović 18 (1 sk), Slapničar 5 (5 sk, 6 as), Musić 12 (2 sk, 2 as), Bojanec (1 sk), Škorjanc 13 (1 sk, 1 as), Ceglar 4 (2 sk), Gračnar, Povše, Arh (2 sk), Favretto 10 (7 sk, 1 as).

2. krog, 31. 7.

Portugalska : Slovenija 49 : 71 (11 : 18, 13 : 19, 17 : 12, 8 : 22)

Slovenija: Slapničar 14 (9 sk, 7 as), Musić 11 (4 sk, 3 as), Bojanec 2, Favretto 15 (5 sk, 1 as), Škorjanc 7 (1 sk, 3 as), Kuduzović 11 (2 sk, 2 as), Ceglar 2, Gračnar (2 sk), Povše, Arh 9.

1. krog, 30. 7.

Slovenija : Hrvaška 71 : 53 (17 : 21, 20 : 10, 22 : 8, 12 : 14)

Slovenija: Kuduzović 7 (1 sk), Slapničar 13 (6 sk, 6 as), Musić 8 (8 as), Gračnar, Škorjanc 19 (2 sk, 4 as), Ceglar (1 sk), Povše, Bojanec (2 sk), Arh 2, Favretto 22 (11 sk).

Pet tekem, tri zmage

Na tem prvenstvu je Slovenija odigrala pet tekem: v predtekmovanju je premagala Portugalsko in Hrvaško, klonila proti BiH in Švici, v razigravanju pa bila boljša od Grčije.

Postava Slovenije

Slovenija je na EP igrala v postavi: Milan Slapničar, Haris Kuduzović, Boštjan Ceglar, Enis Musić, Simon

Gračnar, Robi Bojanec, Matej Arh, Nicola Favretto, David Škorjanc, Klemen Lokar in Aleš Povše; reprezentanco je vodil selektor Žiga Kobaševič, v štabu so bili še Saša Ogrizovič, Žiga Podkrižnik in Milan Stanič.

Prvič po letu 2003 tako visoko

Slovenija na evropskih prvenstvih nastopa od leta 1994. Trikrat je igrala v diviziji A (v letih 1997, 1999 in 2003). Letošnje 5. mesto je najvišja uvrstitev slovenskih košarkarjev po letu 2003, ko so zadnjič igrali v diviziji A.

Hvaležni Ministrstvu za gospodarstvo, turizem in šport, ministru Matjažu Hanu in državnemu sekretarju mag. Dejanu Židanu, ker so prepoznali pomen naturalizacije našega reprezentanta Nicole Favretta.

Hvala vsem navijačem za podporo v Sarajevu.

»Imamo to! Pariz, prihajamo!«

Piše: Zsis.si

(foto: STO)

Del priprav in poti na paralimpijske igre je bila tudi posebna kampanja v sodelovanju s Slovensko turistično organizacijo in Olimpijskim komitejem Slovenije – Združenjem športnih zvez s sloganom »Uspeh je v naši naravi« oz. v angleškem jeziku »Slovenia. It's all in our nature«.

Kreativna ideja kampanje se igra z dvojnostjo pomena besede narava – narava kot naravna danost, ki nam omogoča različne aktivnosti, in narava kot značaj, zaradi katerega dosegamo vrhunske rezultate. Gre za prvo tovrstno

kampanjo, ki združuje šport, parašport in Slovenijo kot turistično destinacijo za aktivnosti v naravi za predstavitelje na domačem in globalnih trgih.

Za potrebe dela kampanje s paralimpijskimi športniki so kadri posneti na treh lokacijah po Sloveniji, na snemanju pa so sodelovali parastrelca **Franček Gorazd Tiršek**, paralokostrelca **Živa Lavrinc** in **Dejan Fabčič** ter ženska ekipa odbojke sede.

S kampanjo, ki se je začela v prvi polovici junija, so želeli pri OKS, Zvezi ŠIS-SPK in STO po dolgem obdobju ustvarjanja in delovne vneme razkriti »skrivnostno lepoto Slovenije ter duh slovenskih olimpijcev in paralimpijcev, ki s svojimi rezultati in srčnostjo navdušujejo svet«.

»Osupljiva narava spodbuja strast do gibanja ter krepki sodelovalni in tekmovalni

značaj naših olimpijcev. To je zgodba naše prve nacionalne olimpijske kampanje,« je v predstavitvenem nagovoru poudarila direktorica STO Maja Pak Olaj. Dodala je, da ne gre le za promocijo Slovenije kot športne in turistične destinacije, temveč za »promocijo prostora, kjer so globoko zakoreninjeni ljubezen do narave, trajnostne vrednote ter zdrav življenjski slog«.

S pomočjo vrhunskih športnikov želijo s kampanjo svetu predstaviti tudi zmagovito miselnost, s katero so v Slovenijo prinesli številne olimpijske in paralimpijske kolajne. To se je potrdilo tudi letos: slovenski paralimpijci in olimpijci so v Parizu osvojili kar pet kolajn.

S kampanjo so prek številnih kanalov vabili k raziskovanju in čutenju Slovenije na kar 21 trgih.

V ŠPORTU VAM NI PARA.

Tudi tokrat ste bili odločni.
Imeli ste voljo. Moč. Zagon.
Verjeli ste v športni duh. V ekipo.
Pognali ste se do cilja.
Do zmage.

Zato vam čestitamo za vse izjemne dosežke
na letošnjih paralimpijskih igrah v Parizu!

Preprosto
več za vas

PONOSNO
PODPIRAMO
SLOVENSKI
PARAŠPORT.

Iris in Tadej navdušila, Izabela obetavno

Piše: Drago Perko

(foto: Spletna TV)

Med 18. in 23. julijem je v Tajpeju potekalo peto svetovno prvenstvo gluhih v atletiki.

Slovenske barve sta izvrstno zastopala Iris Breganski in Tadej Enci, izkazala se je tudi mlada Isabela Mord.

Iris do kolajne, Tadej izvrsten v izredno močni konkurenci

Iris je tekmovanje začela s končnim 2. mestom v sedmerboju, zbrala je 4405 točk, svetovna prvakinja je postala Ukrajinka Katerina Potapenko, ki je zbrala 4743 točk. Naša reprezentantka Iris Breganski je v svoji najljubši disciplini, skoku v višino, v konkurenci deseterice s preskočenimi 167 centimetri zasedla 5. mesto. To višino sta prav tako preskočili obe Ukrajinki. Iris je bila v zadnji seriji sicer boljša od njiju, a je imela več neuspešnih poskusov v vseh serijah, zato je pristala na 5. mestu. Tadej Enci je v teku na 400 metrov z ovirami prišel v finale, kjer je s časom 57,75 zasedel končno 5. mesto, v teku na 400 metrov pa je bil s časom 48,72 sedmi. »Zadovoljna sem s svetovnim prvenstvom. Nastopila sem v sedmerboju in vesela sem srebrne medalje in 2. mesta. Žal mi je, da sem pri skoku v višino kljub preskočenim 167 centimetrom zaradi sodniške odločitve ostala brez medalje. Gremo naprej, leta 2025 nas čaka olimpijada gluhih,« je prvenstvo ocenila Iris Breganski, ki tekmuje pod taktirko trenerke Mojce Knific Breganski.

Šok dva tedna pred odhodom

»Svetovno prvenstvo gluhih bom zagotovo ohranil v lepem spominu, saj sem presešel svoja pričakovanja. V finalu teka na 400 metrov sem s časom 48,72 postavil osebni rekord, kar mi je v izjemno močni konkurenci prineslo 7. mesto. Kakovost tekme potrjuje že dejstvo, da bi s tem rezultatom na prejšnjem svetovnem prvenstvu leta 2022 v Lublinu na Poljskem osvojil 2. mesto. Finale je bil izjemno izenačen, saj stopničke (prva tri mesta) niso bile daleč. Poleg tega sem tekmoval še v teku na 400 metrov z ovirami, kjer sem prav tako prišel v finale in tam osvojil odlično 5. mesto. Vem, da imam v tej disciplini še veliko možnosti za napredek, še posebej pri prehodih čez ovire, vendar je treba poudariti, da je telo po petih zaporednih tekih, ki so si sledili dan za dnem, izjemno trpelo. Zaradi težkih razmer – temperature so dosegle 36 stopinj, ob visoki vlagi pa sem jih občutil kot 48 stopinj – je bila fizična izčrpanost še bolj izrazita. Kljub

temu sem zelo vesel, da sem osebni rekord na 400 metrov dosegel prav na največji tekmi, kar potrjuje, da sva s trenerjem Gregorjem Doberškom formo vrhunsko tempirala. Ta uspeh je odlična generalka za najpomembnejšo tekmo moje kariere – Deaflympics, ki bo novembra 2025 v Tokiu. Pri tem se želim iskreno zahvaliti fizioterapevtu Alenu Pavlecu, ki je s svojim delom izjemno pripomogel k hitrejši regeneraciji po vsakem teku in aktivaciji pred nastopi. Šele drugič smo imeli na tekmovanju fizioterapevta, kar se je izkazalo za neprecenljivo pomoč, saj sem skupaj opravil pet napornih tekov v fizično zelo zahtevnih disciplinah, kot sta tek na 400 metrov in tek na 400 metrov z ovirami, kar je močno vplivalo na regeneracijo in pripravljenost na naslednje nastope. Velika zahvala gre tudi vodji naše odprave Matjažu Juhartu, ki je z odlično organizacijo poskrbel, da je vse teklo gladko in brez zapletov. Zahvaljujem se še mediju Spletna TV za vrhunsko poročanje o naših nastopih, kar je pripomoglo k večji

prepoznavnosti tekmovanja in naših dosežkov. V tem trenutku sem hvaležen vsem svojim podpornikom: Zvezi za šport invalidov Slovenije – Slovenskemu paralimpijskemu komiteju, Zvezi društev gluhih in naglušnih Slovenije, Atletskemu klubu Velenje, osebemu sponzorju Audio BM slušni centri ter vsem ostalim, ki so me podpirali v teh izjemno napornih časih. Na žalost pa sem tik pred svetovnim prvenstvom doživel velik šok, saj sem samo dva tedna pred odhodom izgubil službo pri Finančni upravi RS, kjer sem bil zaposlen kot vrhunski športnik invalid. Zaposlitev sem izgubil, ker se je iztekla kategorizacija pri Olimpijskem komiteju Slovenije, ki pa sem jo nato z dobrimi rezultati na SP ponovno pridobil v obeh disciplinah. Kljub temu to žal še ne pomeni, da bom službo spet dobil, kar me žalosti, saj se to dogaja slabo leto pred nastopom na najpomembnejši tekmi kariere – Deaflympics. Zaradi neljube situacije sem zdaj prisiljen iskati novo zaposlitev, saj od atletike ni mogoče živeti. To je velik izziv, saj bom moral 8-urni delovnik usklajevati z vrhunskimi športnimi treningi, kar je zelo zahtevno. Vrhunski šport zahteva več kot le trening – tu so še vožnje do športnih objektov, masaže, fizioterapije, regeneracija, športne priprave in vse ostale obveznosti. Vse to zahteva jekleno voljo, vendar verjamem v rek: Kjer je volja, tam je pot. Ne bom se predal, ne glede na okoliščine,« je misli strnil Tadej Enci, ki trenira pod vodstvom trenerja Gregorja Doberška.

Isabela opozorila nase

Najboljša slovenska gluha atletinja Leja Glojnarč je zaradi poškodbe to tekmovanje žal izpustila. Je pa nase opozorilo novo mlado ime. Na mladinskem svetovnem prvenstvu se je imenitno odrezala 15-letna atletinja Isabela Mord. V mladinski konkurenci je v teku na 100 metrov s časom 13,62 zasedla 5. mesto in potrdila normo za nastop na olimpijadi gluhih na Japonskem prihodnje leto. Isabela je v Tajpeju tekla tudi na 200 metrov in pristala na 10. mestu. »V finalnem teku je kljub močnemu protivetru s hitrostjo -2,6 m/s osvojila odlično peto mesto. Pomembno je poudariti, da so bile prve štiri tekmovalke dve do tri leta starejše od nje, za vodilno pa je zaostala za sekundo, kar je še toliko bolj impresiven dosežek in kaže na njen velik potencial za prihodnost,« je za Spletno TV njen nastop ocenil oče Bojan.

Prihodnje leto prinaša olimpijado gluhih, vrhunec za vse gluhe in naglušne športnike – tekmovanje bo med 15. in 26. 11. 2025 v Tokiu.

Izabela Mord se je izkazala na svojem prvem mladinskem svetovnem prvenstvu.

Novo odličje za Iris Breganski.

Misli naše reprezentance so že pri olimpijadi gluhih.

V Beogradu do naslova mladinskega svetovnega prvaka

Piše: Zsis.si

(foto: Spletna TV)

»Ko sem bil v vrtcu, sva z atijem našla šah. Naučil me je osnov, od kmeta do konja. V prvem razredu osnovne šole sem začel sodelovati s svojim dolgoletnim trenerjem Hilmijo Ahmatovičem. Prišli so prvi turnirji in prve medalje,« ponosno pove 15-letni Bruno Glas, šahist in član Šahovskega kluba Kostak Krško, pa tudi član Društva gluhih in naglušnih Krško.

Še več: v Beogradu je letos poleti potekalo svetovno mladinsko prvenstvo v hitropoteznem šahu za gluhe šahiste, na katerem je Bruno osvojil dve kolajni. Izkazal se je z izjemnimi dosežki, saj je postal svetovni mladinski prvak v hitropoteznem šahu in svetovni mladinski podprvak v standardnem šahu. V hitropoteznem šahu je v 11 krogih oddal le dva remija in zbral fantastičnih 10 točk. V standardnem šahu, kjer so odigrali 9 krogov, je zabeležil osem zmag in en poraz.

Zlatu je dodal še srebro.

»Zdaj vem, da sem na pravi poti, še bolj resno bom treniral in igral,« ob tem v pogovoru za televizijsko oddajo Tempo pove zgovorni Bruno, ki trenira pod vodstvom mentorja Hilmije, dodatno pa mu šahovska obzorja širita FIDA mojster Samo Štajner in vele mojster Blažimir Kovačević.

»Napredujem in se učim: precej boljše razumem taktiko in strategijo, vidim več, opazim več, tudi moje poteze so boljše,« se zaveda svojega napredka, trdo delo in treningi pa prinašajo rezultate. Šah je Brunu v pomoč tudi v šoli. »Prav logično razmišljanje mi pomaga pri razumevanju, taktika pa mi prav pride pri nogometu,« navrže Bruno, ki je uspešno končal osnovno šolo, zdaj pa začel šolanje na tehnični gimnaziji Krško. »Zanimajo me matematika, fizika in kemija. Upam, da bom nekoč postal doktor znanosti,« razkriva svoje cilje Bruno, ki obožuje tudi znanstvenofantastične knjige in filme.

»Bruno je krasen, marljiv in nadarjen fant. Privilegij je, da lahko treniram takega fanta,« poudari mentor Hilmiya. Bruno pa za konec pogovora s Tino Uršič, ki pripravlja oddajo Tempo, pove, da bi bil, če bi bilo mogoče, šahovska figura konja. »Ker je unikatna figura. Druge figure se premikajo levo, desno, naprej, nazaj ali po diagonali, konj pa je zaradi gibanja v obliki črke L unikatna – tako kot jaz,« zaključuje Bruno, pred katerim so še odmevni rezultati in dosežki.

Letošnji uspeh Bruna Glasa ima še toliko večjo težo, saj je imela Slovenija prvič po letu 1994 predstavnike na svetovnem prvenstvu v šahu za gluhe.

Bruno in trener Hilmiya.

Na prvenstvu v Beogradu.

Slovenija osma v Evropi, Miha Zupan končal kariero

Piše: Drago Perko

(foto: Spletna TV)

Slovenska reprezentanca gluhih košarkarjev, vodil jo je trener Jaka Hladnik, je s porazom proti Španiji sklenila evropsko prvenstvo v Malagi, kjer je zasedla končno 8. mesto.

Na koncu tekme je bilo zelo ganljivo, saj je košarkarska legenda in kapetan naše ekipe Miha Zupan soigralcem sporočil, da je zaključil z aktivnim igranjem košarke, a vendar ostaja pri košarki: iskal bo mlade talente in skušal obdržati košarko gluhih na visoki ravni. Hvala, Miha, za vse, kar si v svoji dolgoletni uspešni karieri storil za nas in košarko.

»Na prvenstvo smo odšli z željo po uvrstitvi na olimpijado gluhih. To nam zaradi različnih razlogov ni uspelo. Krivda je v prvi vrsti moja, igralci so dali vse od sebe. Žal nam je škodovala poškodba Mihe Zupana, po njej smo se težko zbrali oziroma fantje niso več zaupali vase in so imeli težave s samozavestjo. Na tem prvenstvu je bila ena svetla točka: to je naš košarkar Maks Podgoršek, ki je dokazal, da ga kljub 14 letom čaka velika kariera. Čez dve, tri leta bo nosilec naše igre,« je po tekmi povedal selektor Hladnik, ki je še dodal: »Mihi Zupanu se moramo vsi zahvaliti za njegov prispevek. Brez njega ne bi bilo tako uspešne košarkarske zgodbe.«

»Fantje so končno pustili srce na igrišču in se borili do konca, za kar se jim lepo

Naš mladi Maks Podgoršek je dobil priznanje za najbolj obetavnega mladega igralca.

zahvaljujem. Nimam nobene zamere in videl sem, da je prišel čas. Res imam grenak priokus, ker nismo zmagali nobene tekme. Toda glavo gor in gremo naprej,« je po zadnji tekmi v karieri povedal Miha Zupan, ki je bil zraven pri vseh odmevnih uspehih Slovenije v zadnjih 25 letih. Naši košarkarji so bili leta 2004 in 2010 najboljši v Evropi. Najboljši rezultat na svetovnem prvenstvu so dosegli leta 2002, ko so bili v Grčiji drugi. Dvakrat so bili srebrni na olimpijadi gluhih.

EP v košarki, predtekmovanje:

22. 6.
Litva : Slovenija 70 : 54
23. 6.
Španija : Slovenija 86 : 81
25. 6.
Italija : Slovenija 83 : 81
četrtfinale, 27. 6.
Slovenija : Ukrajina 54 : 108
tekma za mesta od 5. do 8., 28. 6.
Slovenija : Italija 42 : 78
tekma za 7. mesto, 29. 6.
Slovenija : Španija 69 : 79

Marino Kegl peti v Evropi, dobil vabilo v Avstralijo

Piše: Drago Perko

(foto: Zsis.si)

Slovenski gluhi tenisač Marino Kegl je letos z velikimi upi in pričakovanji odpotoval na evropsko prvenstvo. Pričakovanja so bila na realni osnovi: ne pozabimo, da je na evropsko prvenstvo v Avstrijo prišel kot tretji nosilec.

V 1. krogu je bil prost, dobro igro je potrdil v 2. krogu, ko je zmagal proti Nemcu Köhlerju s 6 : 1 in 6 : 1. V četrtfinalu pa je moral priznati premoč: z 2 : 1 v nizih ga je odpravil Francoz Grave (6 : 4, 2 : 6, 6 : 4).

»Dragi prijatelji! Na žalost se je moja pot na EP gluhih v Villachu danes končala. Po 2 urah in 40 minutah težke borbe sem moral seči v roko Olivieru Graveju, ki je bil boljši in srečnejši od mene. Mojo igro je uničeval z neverjetnimi slajzi. Ves dvoboj sem napadal, on pa mi je vse, tako ali drugače, vračal. Na žalost ga nisem mogel prebiti. Na koncu sem zasedel 5. mesto in novih 400 točk za svetovno lestvico. Seveda sem razočaran in malo žalosten, ampak jutri je nov dan!! Gospod mi je gotovo namenil kaj večjega. Moram iti naprej po tej poti! Vesel sem bil obiska predsednice SZGS Sabine Hmelina, ki je bila danes tudi novinarka. Prav tako sem bil vesel obiska Jaya Schubacka iz Avstralije, strokovnega sodelavca AO turnirja. Lahko vam razkrijem, da za naslednje leto povabilo

na Australian Open v Melbourne že imam! Hvala vam za podporo!! Gremo sLOVENijaaaaaa, Bog te živi,« je zapisal Marino po koncu tekmovanja.

Marino Kegl se je septembra izkazal na turnirju v Nemčiji, kjer je v Hamburgu posamično zmagal (s 6 : 4 in 6 : 4 je porazil Madžara Gabora Mathea), v finalu dvojic je z Andresom Vazquezom osvojil srebro. Marino in njegov trener,

oče Darko Kegl, pa že pogledujeta v novo sezono, novo tekmovalno leto. Gluhi tenisači nadaljujejo s tekmovanji, januarja pa jih že tretjič zapored čaka odprto prvenstvo Avstralije, kjer se bodo merili v Melbournu. Letos je Marino v posamični konkurenci zasedel 5. mesto, v igri dvojic v paru s Francozom Olivierom Gravejem pa je bil bronast. Lani je v posamični konkurenci igral v finalu in navdušil.

Umrl je Robert Vlah

Piše: Zsis.si

(foto: Vid Ponikvar/Sportida)

▲ Robert, počivaj v miru.

Slovenski parašport žaluje. V 39. letu je po težkem boju z boleznijo umrl Robert Vlah. Bil je član košarkarske reprezentance gluhih, s katero se je izkazal na mednarodni ravni. Leta 2011 je na svetovnem prvenstvu v Italiji s košarkarji osvojil 8. mesto, leta 2012 je bil na evropskem prvenstvu v Turčiji evropski prvak.

Robert je bil tudi član nogometne Reke Slovenije na lanskoletnih igrah specialne olimpijade: z ekipo je osvojil zlato kolajno.

Na tem mestu iskrena hvala Robertu za njegov prispevek k razvoju parašporta ter k uspehom in kolajnam, s katerimi nas je razveselil.

Družini in prijateljem v imenu Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja izrekamo iskreno sožalje.

Premikamo meje za bolnike.

Smo Sandoz, vodilno farmacevtsko podjetje v svetu za generična in podobna biološka zdravila. In smo Lek, pionirji farmacevtske industrije v Sloveniji.

Naša strast so odličnost in vrhunska kakovost zdravil. Navdušujejo nas biotehnološki postopki za razvoj in proizvodnjo podobnih bioloških zdravil ter najvišji standardi farmacevtske proizvodnje.

SANDOZ | **lek**

Lek farmacevtska družba d. d.
Verovškova ulica 57
1526 Ljubljana, Slovenija
www.lek.si

V Cankarjevem domu na ogled fotografska razstava Vida Ponikvarja IGRE POGUMA

Piše: Zsis.si

(foto: Vid Ponikvar/Sportida)

marsičem zgodovinske paralimpijske igre, ki veljajo za največji parašportni dogodek na svetu. Poseben čar razstave je njena aktualnost, saj bo potekala le nekaj tednov po zaključku športnih tekmovanj v Parizu. Razstava ima tudi veliko dokumentarno vrednost, saj vse fotografije podpisuje priznani športni fotograf, ki sodi med redke z bogatimi izkušnjami na področju parašporta. Njegove fotografije s svetovnih športnih dogodkov pogosto ujamejo dinamične in čustvene trenutke športnikov v akciji. Igre v Parizu so že četrte paralimpijske igre po Londonu, Riu in Tokiu, na katerih je Vid kot uradni fotograf spremljal slovenske športnike.

Vstop na razstavo je brezplačen. Najprimernejši dostop do Male galerije za gibalno ovirane je prek vhoda s Prešernove ceste (Vhod 1), kjer je urejena klančina in samodejna drsna vrata. Na levi strani ob garderobah se nahaja dvigalo, s katerim se spustite eno nadstropje nižje ter pot nato nadaljujete desno v Malo galerijo. Če potrebujete spremstvo ali vodenje do razstave pokličite na recepcijo Cankarjevega doma na telefon 01 24 17 100 uro pred prihodom.

Organizacijo in izvedbo razstave je podprla dolgoletna podpornica parašporta Loterija Slovenije. Vljudno vabljeni, da razstavo obiščete in da se skozi fotografije Vida Ponikvarja povežete s športnim duhom, ki je letos poleti kraljeval v Parizu.

Paralimpijske igre Pariz 2024 so v duhu znamenitega gesla francoske revolucije »enakost« postavile nove mejnike v povezovanju, vključevanju in enakovredni obravnavi v športu. Športniki, njihovi bližnji, spremljevalci, navijači, opazovalci in, prvič v zgodovini Slovenije, tudi televizijski gledalci, smo bili priča izjemnemu dogodku, ki nas je navdihnil na več ravneh. Te igre so poleg izjemnih dosežkov naših športnikov v mnogih pogledih presegle pričakovanja in pustile neizbrisno pečat.

Paralimpijski duh in dosežke naših parašportnikov je skozi svoj objektiv mojstrsko ujel Vid Ponikvar, fotograf in prijatelj parašporta. Svoje vtise iz minulih paralimpijskih iger bo predstavil na fotografski razstavi IGRE POGUMA,

ki bo na ogled med 14. oktobrom in 8. decembrom 2024 v Mali galeriji Cankarjevega doma v Ljubljani.

Razstava IGRE POGUMA ponuja izjemen vpogled v pravkar zaključene in v

S sodelovanjem v loterijskih igrah ste v letu 2023 pomagali zbrati **20.872.111 evrov** za invalidske, humanitarne in športne organizacije. **HVALA.**

loterija.si

Sreča za vse. Že 50 let.

Državna prvenstva 2024

Piše: Žiga Kobaševič

(foto: Arhiv Zveze ŠIS - SPK)

Pregled izvedenih državnih prvenstev v posamični in ekipni konkurenci v organizaciji Zveze ŠIS-SPK od sredine maja do konca avgusta 2024.

18. PARAPLAVANJE

V soboto, 1. 6. 2024, je na bazenu v Brestanici potekalo državno prvenstvo v paraplanjanju. Tekmovanje je potekalo v organizaciji Zveze ŠIS-SPK, izvedba pa je bila v rokah ŠD Plavalček, ki ga uspešno vodi Tatjana Lapuh. Tekmovanje je bilo množično obiskano, tekmovali so paraplavanci in paraplavke iz kar trinajstih različnih organizacij.

Rezultati – ženske:

- 100 m hrbtno:**
S14: 1. mesto: Maruša Golčer (PK Velenje).
PNAC: 1. mesto: Larisa Žibert (ŠD Plavalček).
50 m hrbtno:
S1: 1. mesto: Tonja Berložnik (PK Velenje).
S8: 1. mesto: Bogomira Jakin (PARAS).

17. BALINANJE (DVOJICE) – GLUHI

V soboto, 18. 5. 2024, je na pokritem balinišču Športnega parka Nova Gorica potekalo državno prvenstvo gluhih v balinanju v konkurenci dvojic. Tekmovanje je izvedlo DGN severne rimorske v sodelovanju s Športno zvezo gluhih. Sodelovalo je 13 dvojic iz 7 lokalnih društev.

Rezultati:

1. mesto: DGN južne Primorske (Stjepan Vincek in Boris Škoda),
 2. mesto: MDGN Ljubljana (Stanko Veršič in Mladen Veršič),
 3. mesto: AURIS Kranj (Rok Knez in Mirko Reichard).

S14:

1. mesto: Maruša Golčer (PK Velenje),
 2. mesto: Maja Bartolj (ŠD Plavalček),
 3. mesto: Mischele Klinc (ŠD Plavalček).

PG: 1. mesto: Maria Girina (Vidim Cilj).

100 m prosto:

S8: 1. mesto: Nina Biadov (PK Radovljica).

S14:

1. mesto: Anja Golčer (PK Velenje),
 2. mesto: Maja Bartolj (ŠD Plavalček).

50 m prosto:

S1: 1. mesto: Tonja Berložnik (PK Velenje).

S8: 1. mesto: Nina Biadov (PK Radovljica).

S14: 1. mesto: Anja Golčer (PK Velenje).

PG: 1. mesto: Maria Girina (Vidim Cilj).

PMS:

1. mesto: Tina Zelič (ZMSS),
 2. mesto: Sabina Gabrovec (ZMSS),
 3. mesto: Andreja Gabršek (ZMSS).

100 m prsno:

- SB14:**
 1. mesto: Sabina Cimperc (PK Velenje),
 2. mesto: Neja Sevcnikar (PK Velenje).

DS:

1. mesto: Zara Hartley (ZŠ Kranj),
 2. mesto: Simona Rozman (ZŠ Kranj).

PNAC: 1. mesto: Larisa Žibert (ŠD Plavalček).

50 m prsno:

SB6: 1. mesto: Vanessa Barič (S.P. društvo CP).

SB8: 1. mesto: Bogomira Jakin (PARAS).

SB14:

1. mesto: Sabina Cimperc (PK Velenje),
 2. mesto: Neja Sevcnikar (PK Velenje).

3. mesto: Mischele Klinc (ŠD Plavalček).

DS:

1. mesto: Zara Hartley (ZŠ Kranj),
 2. mesto: Simona Rozman (ZŠ Kranj).

PMS:

1. mesto: Sabina Gabrovec (ZMSS),
 2. mesto: Andreja Gabršek (ZMSS).

Rezultati – moški:

100 m hrbtno:
S11: 1. mesto: Duško Djukanović (PK Radovljica).

S14: 1. mesto: Amadej Kremžar (PK Velenje).

DS: 1. mesto: Alen Šošter (PK Velenje).

50 m hrbtno:

S9: 1. mesto: Jordan Jakin (PARAS).

S10: 1. mesto: Sergej Žižek (PK Branik MB).

S14:

1. mesto: Aljaž Vejnovič (PK Velenje),
 2. mesto: Kerim Kozarac (PK Velenje),
 3. mesto: Martin Milavec (PK Velenje).

DS:

1. mesto: Alen Šošter (PK Velenje),
 2. mesto: Dejan Cvijič (PK Velenje).

100 m prosto:

S5: 1. mesto: Haris Muratović (ŠD Riba).

S9: 1. mesto: Luka Stanar (*ŠD Riba*).

S14:

1. mesto: Aljaž Vejnovič (*PK Velenje*),
2. mesto: Taris Rosič (*PK Radovljica*),
3. mesto: Kerim Kozarac (*PK Velenje*).

DS:

1. mesto: Jan Berlot (*PK Radovljica*),
2. mesto: Luka Temnikar (*PK Velenje*),
3. mesto: Dejan Cvijić (*PK Velenje*).

50 m prosto:

S5: 1. mesto: Haris Muratović (**ŠD Riba**).

S8: 1. mesto: Rok Mihelčič (*ŠD Riba*).

S9:

1. mesto: Tristan Majcenovič (*PK Branik MB*),
2. mesto: Luka Stanar (*ŠD Riba*),
3. mesto: Jordan Jakin (*PARAS*).

S10: 1. mesto: Sergej Žižek (*PK Branik MB*).

S11: 1. mesto: Alen Kobilica (*Vidim Cilj*).

S12: 1. mesto: David Bizjak (*Vidim Cilj*).

S14:

1. mesto: Peter Dečman (*Vidim Cilj*),
2. mesto: Nace Mencinger (*Sožitje Radovljica*),
3. mesto: Benjamin Žbogar (*Vidim Cilj*).

DS:

1. mesto: Luka Temnikar (*PK Velenje*),
2. mesto: Lan Martin Hodžič (*Vidim Cilj*),
3. mesto: Gašper Bohinc (*Sožitje Radovljica*).

PMS: 1. mesto: Darko Gros (*ZMSS*).

100 m prsno:

SB7: 1. mesto: Tim Bučar (*ŠD Riba*).

SB11: 1. mesto: Duško Djukanović (*PK Radovljica*).

SB13: 1. mesto: Tilen Mijokovič (*ŠD Plavalčček*).

SB14:

1. mesto: Maj Režman (*ŠD Plavalčček*),
2. mesto: Amadej Kremžar (*PK Velenje*),
3. mesto: Neo Girotič (*PK Velenje*).

DS:

1. mesto: Matija Jošt (*PK Radovljica*),
2. mesto: Urban Goltnik (*PK Velenje*),
3. mesto: Rok Slapšak (*ŠD Plavalčček*).

50 m prsno:

SB7: 1. mesto: Tim Bučar (*ŠD Riba*).

SB8: 1. mesto: Rok Mihelčič (*ŠD Riba*).

SB9:

1. mesto: Jaša Bartelj (*ŠD Riba*),

2. mesto: Max Galičič (*Vidim Cilj*).

SB11: 1. mesto: Alen Kobilica (*Vidim Cilj*).

SB12: 1. mesto: David Bizjak (*Vidim Cilj*).

SB14:

1. mesto: Peter Dečman (*Vidim Cilj*),
2. mesto: Luka Šebijan (*Vidim Cilj*),
3. mesto: Vanja Martinovič (*Vidim Cilj*).

DS:

1. mesto: Matija Jošt (*PK Radovljica*),
2. mesto: Urban Goltnik (*PK Velenje*),
3. mesto: Lan Martin Hodžič (*Vidim Cilj*).

PMS:

1. mesto: Matic Glinšek (*ZMSS*),
2. mesto: Igor Mohorko (*ZMSS*).

100 m delfin:

S14: 1. mesto: Nej Šumnik (*PK Velenje*).

DS: 1. mesto: Jan Berlot (*PK Radovljica*).

50 m delfin:

S9: 1. mesto: Tristan Majcenovič (*PK Branik Maribor*).

S13: 1. mesto: Tilen Mijokovič (*ŠD Plavalčček*).

S14:

1. mesto: Nej Šumnik (*PK Velenje*),
2. mesto: Maj Režman (*ŠD Plavalčček*),
3. mesto: Taris Rosič (*PK Radovljica*).

DS: 1. mesto: Rok Slapšak (*ŠD Plavalčček*).

19. BALINANJE (EKIPNO)

V soboto, 8. 6. 2024, je v Postojni potekalo državno prvenstvo v balinanju – ekipno. Sodelovalo je 8 ženskih in 9 moških ekip. Ženske so tekmovali v Zeleni balinarski dvorani, moški pa so s tekmovanjem pričeli na zunanjem balinišču BK Postojna, zaključne boje pa so prav tako odigrali v Zeleni dvorani. Tekmovanje je odlično izvedlo DI Postojna, udeleženci pa so prikazali veliko balinarskega znanja in spretnosti.

Rezultati – ženske:

1. mesto: MDI Sežana (*Marjetka Allegra, Majda Kariž, Doroteja Mahnič, Mirka Rebec*),
2. mesto: DI Postojna (*Majda Govednik, Slavica Mazij, Pavla Muhič, Liljana Božič*),
3. mesto: DI Koper (*Emilja Steffe, Rosita Frančeškin, Darja Božič, Nadja Stermšek*).

Rezultati – moški:

1. mesto: MDI Cerknica – Loška dolina – Bloke (*Božidar Ožbolt, Rajko Ris, Savo Markovič, Janko Gruden*),
2. mesto: DI Postojna (*Robert Gorjanc, Franko Blažič, Igor Istenič, Uroš Žvab, Adam Dekanj, Edin Dedič*),
3. mesto: MDI Kranj (*Atif Husič, Dobrivoj Kostadinov, Anton Fende, Jože Kristanc, Ivan Mezeg, Tomaž Štular*).

20. BALINANJE (POSAMIČNO) – GLUHI

V soboto, 8. 6. 2024, je v Trbovljah potekalo državno prvenstvo v balinanju – posamično za gluhe. Izvedba tekmovanja je bila v rokah DOOS celjske regije. V moški konkurenci je sodelovalo 21 tekmovalcev, nastopali so na pokritem štiristeznem balinišču Buldog. V ženski konkurenci je tekmovalo 11 udeleženk, ki so prvi del tekmovanja odigrale na dvosteznem balinišču AMD Trbovlje, zaključni boji pa so prav tako potekali na balinišču Buldog.

Rezultati – ženske:

1. mesto: Antonija Brumen (*DGN Ljubljana*),
2. mesto: Ljudmila Veber (*DOOS celjske regije*),
3. mesto: Milena Roblek (*AURIS Kranj*).

Rezultati – moški:

1. mesto: Boris Škoda (*DGN južne Primorske*),
2. mesto: Andrej Filipič (*AURIS Kranj*),
3. mesto: Mirko Reichard (*AURIS Kranj*).

21. PARAPLES (KOMBINACIJA 10 PLESOV)

V soboto, 15. 6. 2024, je v Kidričevem potekalo državno prvenstvo v kombinaciji 10 plesov, tekmovanja so se udeležili tudi paraplesalci, niti izvedbe pa so bile v rokah DPC Samba. Sodeloval je 1 paraplesni par in 8 deklet v posamični konkurenci.

Rezultati:

Paraples 2:
1. mesto: Martina Smodiš – Roman Mačec (*PK Urška Ajdovščina*).

Solo – razred 1:

1. mesto: Nastija Fijolič (*PK Zebra*),
2. mesto: Nike Rappl Vencelj (*PK Zebra*),
3. mesto: Ines Golobič (*PK Zebra*).

Solo – razred 2:

1. mesto: Lara Nedeljkovič (*PK Zebra*),
2. mesto: Nika Bratuš (*PK Zebra*),
3. mesto: Brina Rogelj (*PK Zebra*).

22. PARAKOLESARSTVO (KRONOMETER)

V četrtek, 20. 6. 2024, je v Trebnjem potekalo državno prvenstvo v parakolesarstvu v disciplini kronometer. Tekmovanje je potekalo integrirano znotraj državnega prvenstva v kolesarstvu. S traso, ki je bila dolga slabih 10 kilometrov, sta se spopadla

2 ročna kolesarja, 1 tekmovalc s prilagojenim kolesom in 1 tandem.

Rezultati:

MB (tandem):

1. mesto: Janez Cankar – Boris Praznik (Zveza ŠIS-SPK).

C-3: 1. mesto: Jurij Furlanič (PKD Obala).

H-3: 1. mesto: Anej Doplihar (KK Pantal).

H-5: 1. mesto: Andrej Rotar (KK Lendava).

23. RIBOLOV – GLUHI

V soboto, 22. 6. 2024, je na jezeru Prilipe v okolici Brežic potekalo državno prvenstvo v ribolovu za gluhe. Tekmovanje je potekalo tako v posamični kot ekipni konkurenci, udeleženci so lovili v 3 sektorjih. Izvedba

je bila v rokah DGN Posavja Krško, sodnike pa je zagotovilo RD Brežice.

Rezultati:

Posamično:

1. mesto: Rudolf Bizjak (MDGN Velenje),
2. mesto: Marjan Bratkovič (DGN Podravja Maribor),
3. mesto: Albin Šmidlehner (MDGN Murska Sobota).

Ekipno:

1. mesto: MDGN Murska Sobota (Marjan Vnuk, Albin Šmidlehner, Stanko Žižek),
2. mesto: DGN Posavja Krško (Franci Rožman, Sašo Balant, Marko Davidovič),
3. mesto: MDGN Velenje (Rudolf Bizjak, Ljubomir Gotovnik, Edin Buljubašić).

24. RIBOLOV

V soboto, 6. 7. 2024, je na Rožnem (reka Sava) in na ribniku Brestanica potekalo državno prvenstvo v ribolovu s plovcem, ki ga je za Zvezo ŠIS-SPK izvedla RD Brestanica – Krško. Tekmovanje je

potekalo v ženski in moški konkurenci, v stoječi in sedeči kategoriji. Sodelovalo je 47 tekmovalk in tekmovalcev.

Rezultati:

Ženske – stoje:

1. mesto: Marjeta Lorber (MDI Gornja Radgona),
2. mesto: Vesna Butala (DI Metlika).

Moški – sede:

1. mesto: Rudolf Centrih (DP Celje),
2. mesto: Boštjan Ceglar (DP Ljubljana),
3. mesto: Miran Jernejšek (DP Maribor).

Moški – stoje:

1. mesto: Franc Potisk (DI Slovenj Gradec),
2. mesto: Darko Merčnik (MDI Gornja Radgona),
3. mesto: Anton Zimšek (DI Radeče).

25. PARALOKOSTRELSTVO

V soboto, 24. 8. 2024, je v Kamniku potekalo državno prvenstvo v lokostrelstvu, znotraj katerega je bilo integrirano tudi državno prvenstvo

v paralokostrelstvu. Na tekmovanju je sodelovalo 9 parašportnikov, ki so tekmovali z ukrivljenim ali sestavljenim lokom. Za izvedbo tekmovanja je poskrbel Lokostrelski klub Kamnik.

Rezultati:

Ukrivljeni lok (mlajši od 15 let):

1. mesto: Miha Kočevar (LK Hmeljček).

Ukrivljeni lok (člani):

1. mesto: Simon Turk (LK Dolenjske Toplice),
2. mesto: Vladimir Kržišnik (LK Budanje),
3. mesto: Matej Auguštin (LK Paradoks).

Sestavljeni lok (člani):

1. mesto: Milan Radosavac (LK DLL Potens),
2. mesto: Vladimir Peterlin (LK Gorica),
3. mesto: Safet Baltić (LK Ankaran).

Manca Smrekar evropska podprvakinja

Piše: PZS.si/Manca Ogrin

(foto: PZS.si/Manca Ogrin)

Slovenska paraplezalka Manca Smrekar se s prvenstva stare celine vrača s srebrno medaljo, ki si jo je z odličnim plezanjem prislužila 25. avgusta, prav na 32. rojstni dan.

Slovenske barve so v Villarsu uspešno zastopali tudi Nataša Privošnik na 4., Matej Arh na 5., Gorazd Dolanc na 6. in Tanja Glušič na 8. mestu. Paraplezanje bo olimpijsko premiero doživelo leta 2028 v Los Angelesu.

“Manca Smrekar (AO PD TAM Maribor) v velikem slogu nadaljuje tekmovalno sezono. Potem ko je v svetovnem pokalu letos že osvojila bron v Salt Lake Cityju in srebro v Innsbrucku, je tudi na evropskem prvenstvu 2024 stopila na zmagovalni oder in se veselila srebrne medalje. Slovenska paraplezalka, ki ima prirojeno dismelijo, zaradi česar ji manjka nekaj prstov na roki, je nastopila v kategoriji AU3.”

Kot druga v kvalifikacijah se je uvrstila v finale, tam pa si z odličnim plezanjem in doseženo višino 39+ pripeljala naslov evropske podprvakinje v paraplezanju. Premoč je morala priznati le Nemki

Rosalie Schaupt z zmagovalno višino 55, na tretje mesto pa se je uvrstila Španka Paula de la Calle Pizarro (višina 28+). Res odlična sezona za paraplezalko, ki se je letos vrnila na tekmovanja po poškodbi kolena pred dvema letoma.

»Ko so se občutki s tekmovanja malo umirili, je moja refleksija zelo pozitivna. Vesela sem, da sem se udeležila evropskega prvenstva in se uvrstila na drugo mesto. Priznam, da je bila želja po zlati medalji zelo velika, sploh ker sem letos toliko trenirala, vso svojo energijo in voljo sem usmerila v rehabilitacijo kolena, v to, da plezam, treniram, da se vrnem na prejšnjo raven oziroma jo še izboljšam. V tem kratkem času mi je uspelo priti na veliko višjo raven kot pred leti. Kljub tej poškodbi napredujem, a me čaka še veliko dela. Ponosna sem nase in vesela, da sem na tem tekmovanju prilezla tako visoko. Vedno sem si želela na večjih tekmah priti čez ta najprevisnejši del in zdaj sem bila res tako blizu vrha. Seveda mi je še kar nekaj manjkalo, a napredek opazim tudi sama,« je dan po zmagi vtise strnila Ljubljankanka, ki se je leta 2021 na paraplezalnem svetovnem prvenstvu v Moskvi uvrstila tik pod

zmagovalni oder, na 4. mesto, in s tem postala slovenska parašportnica leta 2021.

Na prvenstvu stare celine je dala vse od sebe tudi preostala slovenska paraplezalna reprezentanca pod vodstvom selektorja Matjaža Vrhunca. Nataša Privošnik (PD Šempeter v Savinjski dolini), ki ima po operaciji tumorja na možganih poškodovan centralni živčni sistem, motnje koordinacije in tetraataksijo, si je v kategoriji RP2 delila 4. mesto. »V letošnji sezoni sem povečala število individualnih treningov z osebno trenerko, ko sva načrtno delali predvsem na razvijanju tehnike plezanja. Zaradi več daljših odsotnosti nisem zmogla imeti še več suhega treninga (vaje za moč). Prva kvalifikacijska smer je bila zame izjemno težka, tudi z vidika psihičnega pritiska tekme, zato sem padla že kmalu v začetku smeri. Druga smer je bila tista 'moja'. Previše imam rada, uspelo mi je priti do prehoda, kjer pa mi je žal zmanjkalo moči. Spodbuda gledalcev je zagotovo pripomogla k temu, da sem dogodek kljub tisti prvi neposrečeni smeri doživljala z največjim zanosom spodbujati ostale tekmovalce, ki sem jih tokrat prvič začutila kot eno veliko svetovno družino paraplezalcev, katere del počasi postajam tudi sama,« je dejala Savinjšanka.

Na 5. mestu v kategoriji RP2 je evropsko prvenstvo končal nekdanji perspektiven alpinist Matej Arh (AO PD Kranj), ki ima po nesreči v zaledenem slapu paraparezo, delno prekinitvev hrbtenjače. Zadovoljen je bil s svojim nastopom, manj pa z uvrstitvijo: »Letošnje prvenstvo sem žal zaključil na robu finala. Ustaljenim tekmovalcem naše kategorije se je pridružil nov plezalec, ki je z zmago presenetil. V prvi smeri mi je ponagajal slab sistem varovanja, na katerega opozarjamo že nekaj časa, žal pa do sprememb ne pride. V drugi kvalifikacijski smeri sem dal vse od sebe, a žal tudi to ni zadoščalo za preboj. Kljub temu sem s prikazanim zadovoljen. K sreči pa čast naše 'ekipe' brani Manca, ki je v finalni smeri prikazala eno najsuverenejših predstav do zdaj.«

Novinec v reprezentanci, močno slabovidni Gorazd Dolanc (PD Moravče), ki je v kategoriji B2 dosegel 6. mesto, je dejal: »To je bilo moje prvo evropsko prvenstvo v paraplezanju in glede na to, da sem začel športno plezati šele pred manj kot letom dni, je doseženo 6. mesto realen pokazatelj moje trenutne forme. Z nastopom sem zadovoljen, ker sem od zdaj napredujem na tekmah za svetovni pokal v Innsbrucku napredujem, kar je dobro za razvoj mojega plezanja. Na tem prvenstvu sem pridobil predvsem

izkušnje za prihodnja velika tekmovanja in je bilo zame dober pokazatelj, kaj in koliko mi še manjka, da bi bil v prihodnosti konkurenčen najboljšim plezalcem. Vsakemu posamezniku v naši ekipi čestitam za dobre uvrstitve in samo pogumno naprej. Verjamem, da lahko z dobrim in strukturiranim treningom še veliko napredujemo, saj je prostora za napredek in izboljšave res veliko.«

Najizkušenejša reprezentantka, gluhoslepa plezalka z Aspergerjevimi sindromom Tanja Glušič (AK Ravne), se je v kategoriji B2 uvrstila na 8. mesto. »Pred tekmo v Švici sem bila v slabem stanju, saj sem imela maja dvakrat bolečine v zapestju, zato sem morala omejiti treninge. Zato mi je v prvi kvalifikacijski smeri, ki je bila previsna, navijalo roke. Druga smer je bila tehnično zahtevna. Pri preprijemanju oprimkov sem imela težave, prav tako pri prestopanju. Zaradi premajhnega števila slepih in slabovidnih tekmovalcev v vsaki kategoriji (B1, B2) so obe kategoriji združili. Glede na to, da nisem imela veliko treningov, sem pričakovala težave. Vedela sem, da so drugi precej boljši od mene, a sem dala vse od sebe, pa žal nisem napredovala. Zdaj vem, kaj moram še izboljšati za naslednjo sezono,« je dejala paraplezalka, ki je leta 2014 na svetovnem prvenstvu v Gijónu osvojila srebrno medaljo, prvo paraplezalno za Slovenijo, štiri leta pozneje pa bronasto na SP v Innsbrucku.

Manca je letos blestela tudi v svetovnem pokalu.

Dekleta evropske klubske prvakinja, navdušile tudi v Ljubljani

Piše: Zsis.si

(foto: Siniša Kanižaj)

Julija so se znova izkazale naše odbojkarice, tokrat na klubski ravni odbojke sede.

Dekleta Odbojarskega Kluba SIP Šempeter v Savinjski dolini so že tretje leto zapored stopila na najvišjo stopničko na #ParavolleyEL in osvojila zlato odličje ter tako postala prvakinja evropske klubske odbojke. Naslov najučinkovitejše igralkice turnirja je pripadel kapetanki Leni Gabršček. Naše odbojkarice so v finalu odpravile italijanske predstavnice. Nekaj dni zatem pa so že četrtič z gledno organizirale odmeven mednarodni turnir odbojke na mivki. Poleg organizacijskega uspeha so se izkazale v igri. Po napeti in tesni finalni tekmi so si naslov prvakinj letos priigrale Šempetranke (SLO), ki na turnirju niso oddale niti niza, drugo mesto je osvojila ekipa Ludus (SLO), bronasto odličje pa si je priborila ekipa Zenice (BIH). V moški konkurenci so si naslov prvakov priborili Latvijci, srebro so osvojili fantje IOK Zagreb (CRO), bron pa je pripadel poljski ekipi Aluron CMC Paravolley. Naša moška odbojarska ekipa Nova Gorica je zasedla 4. mesto.

V ženski konkurenci je Barbara Kocmur prejela priznanje za najučinkovitejšo igralko, izročil ji ga je Gregor Gračner, podpredsednik Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja. V moški konkurenci je naziv MVP pripadel latvijskemu igralcu Andrejsu Filipavicsu.

Barbari Kocmur je za naziv najboljše igralkice čestital Gregor Gračner, podpredsednik Zveze SIS-SPK.

Nov izjemen klubski uspeh naših igralk.

Gasilska za spomin.

Po 20 letih na svetovni vrh

Piše: Drago Perko

(foto: Zsis.si)

»To je res nor uspeh. Kar 20 let sem čakal na to ... Trikrat sem bil drugi na svetovnem prvenstvu, enkrat tretji, zdaj pa tole. Res sem vesel,« 52-letni Rudi Centrih iz Štor ne skriva navdušenja.

VBolgariji je 16. in 17. junija 2024 potekalo svetovno prvenstvo v športnem ribolovu, katerega se je udeležil tudi slovenski parašportnik Rudi Centrih. V posamični konkurenci je premagal vse konkurente in tako osvojil naslov svetovnega prvaka v športnem ribolovu. Naši ribiči tekmujejo tudi na največjih mednarodnih tekmovanjih: leta 2004 so v Radečah postali ekipni svetovni prvaki.

»Če malce pomislim, sem bil najbližje naslovu prvaka doma v Radečah, kjer sem bil z dvema enkama na koncu tretji, kar se še ni zgodilo. Letos pa sem glede na razmere na vodi in vse informacije veljal za tistega, ki bi mu lahko uspelo. Pred tekmo sem imel dober občutek, pa tudi drugi so v meni videli favorita,« dogajanje pred prvenstvom v bolgarskem Plovdivu opiše Rudi.

»Tekmovali smo na veslaški stezi, kjer je bilo treba pametno in natančno vreči plovček 30–40 metrov daleč. Loviti je bilo treba z majhnimi in tankimi laksi,« Rudi postreže z značilnostmi priprave na tekmo. Pove, da so podobne razmere v Sloveniji v Brestanici, kjer je treniral pred prvenstvom.

Pred začetkom tekmovanja v Bolgariji so imeli štiri dni časa, da se navadijo na razmere. Prvi dan treninga ni bil ravno obetaven. »Prvi dan mi ni prijemalo, potem na srečo vsak dan bolj. Lovili smo v vročini, 38, 39 stopinj. Potem pa je prišel petek in ohladitev. V takih razmerah še nisem tekmoval, tudi vetrovno je bilo,« nadaljuje Rudi.

Tekmovalna dneva sta bila petek in sobota. »V prvih 40 minutah prvega dne nisem ujel nič, potem par

malih babuš. 40 minut pred koncem pa sem ujel krpa in še nekaj rib do konca. Na koncu je bilo dovolj: skupaj s spremljevalcem/pomočnikom Boštjanom Rojcem sva zmagala,« pove Rudi, ki je z Boštjanom – tu je, da sestavi ribiško palico in pomaga pri hrani – ponovil vajo v soboto; le da je bil tokrat štart precej bolj uspešen: v prvi uri je ujel tri kilograme rib, potem še krpa. Dovolj za zmago in zlato kolajno!

Rudi nadaljuje družinsko tradicijo: za ribolov ga je navdušil oče, Rudi pa je začel tekmovali po letu 2002. »Sezone je konec, a bom lovil še vso zimo, ribolov me sprošča. Vesel pa sem, ker so ribniki in reke pretežno dostopni tudi nam,« sklene Rudi, ki ga prihodnje leto čaka svetovno prvenstvo na Portugalskem. Rudi bo lovil, Boštjan asistiral, vodja ekipe pa bo Peter Jankovič.

S partnerji pod koši in na obisku v Slovenj Gradcu

Piše: Zsis.si

(foto: Miha Kacič)

Ob slovenskem prazniku športa 23. septembra počnemo marsikaj. Dva dogodka pa nas zaznamujeta že vrsto let.

Dan s parašportniki

V okviru Evropskega tedna športa je v Športni dvorani Slovenj Gradec v petek, 27. 9. 2024, potekal dan s parašportniki. Evropski teden športa poteka od leta 2015 na pobudo Evropske komisije za spodbujanje športa in telesne dejavnosti v Evropi. Namen je spodbujanje športa, ne le med tednom športa, ampak vse leto, saj šport ni bistven samo za ohranjanje in krepitev zdravja, temveč je tudi sredstvo za socialno vključevanje, širjenje sporočila strpnosti, krepitev državljanstva ter povezanost po Evropski uniji. Udeležili so se ga osnovnošolci Druge osnovne šole Slovenj Gradec, dijaki Srednje šole in Gimnazije Slovenj Gradec, varovanci CUDV Črna na Koroškem in Ozara, dnevni center Slovenj Gradec. Nagovorili so nas župan Mestne občine Slovenj Gradec Tilen Klugler, predsednica Športne zveze Slovenj Gradec mag. Mojca Verhovnik in v imenu ravnateljice Druge OŠ Marta Rubin. Zapeli sta nam mladi pevki iz Druge OŠ, prireditev pa je vodil nekdanji paraplavalec Aleš Sečnik. Učenci, dijaki in varovanci so se vse dopoldne preizkušali v več parašportih. Boccio sta predstavljala Matjaž Bartol in Tatjana Strmčnik, paranamizni tenis so prikazali trener Ožbej Poročnik ter parašportnika Karin Praček in Luka Trtnik, ki je tudi

ambasador programa Postani športnik, paralokostrelstvo paralokostrelec Simon Turk, atletiko sta prikazala večkratni udeleženec paralimpijskih iger Janez Hudej in Nejc Stakne, udeleženki letošnjih paralimpijskih iger v Parizu Lena Gabršček – tudi ambasadorka programa Postani športnik – in Klara Vrabič sta predstavili odbojko sede, košarko na vozičkih je predstavil trener in selektor slovenske reprezentance košarke na vozičkih Žiga Kobaševič, Matjaž Linasi in Aleksander Rebernik iz Društva paraplegikov Koroške pa sta jo predstavila še praktično. Na dogodku seveda ni manjkala naša srčna maskota Levček Mark.

Z aktivno udeležbo so otroci in mladostniki podprli načelo in geslo Evropskega tedna športa #BeActive.

Ob slovenskem dnevu športa pa že nekaj let pripravljamo aktivnosti za naše partnerje, tudi tokrat smo pripravili košarkarski turnir v ŠD Edvarda Peperka v Ljubljani. Druženje pod koši je bilo prijetno, zabavno in zelo izkustveno. Zbrane so pozdravili Damijan Lazar, predsednik Zveze ŠIS-

SPK, podpredsednik Gregor Gračner in podpredsednica Maja Bobnar. Pod koši so se dobro odrezali vsi, najbolje pa ekipa Zavarovalnica Triglav 1, na stopničkah sta bili še ekipi Lek in Lidl Slovenija. Od 4. do 6. mesta so se zvrstili Loterija Slovenije 2, Zavarovalnica Triglav 2 in Loterija Slovenije 1. Naši partnerji so se preizkusili tudi v igranju namiznega tenisa. Praznik športa je minil praznično. Prav je tako. Skupaj v nove tekme, nove zmage, poraze in bitke, da se bomo prihodnje leto ob misli na parašport vnovič ponosno ozirali nazaj zaradi naših parašportnic in parašportnikov. Pri teh uspehih ste nam partnerji v veliko pomoč. Hvala še enkrat.

Uspešno sklenili 6. paralimpijski tabor za družine

Piše: Zsis.si

(foto: Miha Kačič)

Zveza za šport invalidov Slovenije – Slovenski paralimpijski komite je od četrтка, 27. 6., do nedelje, 30. 6., v Thermani Laško in bližnjih športnih dvoranh organizirala 6. paralimpijski tabor za družine.

Na taboru je 46 udeležencev spoznavalo paralimpijske športe. Za vse zbrane, otroke in starše, smo pripravili zanimiva predavanja in delavnice ter srečanje s parašportnikom.

Dobrodošli in sprejeti v Laškem

»V Laškem smo bili šestič, poletni tabor v Laškem je postal že tradicionalen. Kapacitete v hotelu Thermana Laško so

ustrezno prilagojene našim potrebam in izzivom ter različnim vrstam invalidnosti. V Thermani Laško nas vedno lepo sprejmejo. Blizu sta dve telovadnici in kegljišče v Celju, ki smo ga obiskali v soboto,« je uvodoma povedala vodja tabora Majda Kočar, ki je dodala, da je bil letošnji termin tabora malce prilagojen. Tabor ponavadi poteka konec avgusta, letos pa bodo v tistem času paralimpijske igre, zato smo se zbrali že konec junija.

Prilagojen nabor športov

»Otroci so spoznavali različne športne panoge. Letos smo nabor malce spremenili oziroma prilagodili otrokom in njihovim oblikam invalidnosti. Tako smo spoznali kar nekaj športov za slepe in slabovidne (showdown, atletika za slepe, kegljanje), predstavili smo tudi dvoransko balinanje, hokej na električnih vozičkih in atletiko. Za nekaj otrok so ti

športi povsem novi, veseli smo, ker se otroci vračajo na tabor, eni pridejo tudi zato, ker so tu prejšnje leto spoznali prijatelje, prijateljstvo pa je ostalo in so letos spet skupaj na taboru,« nadaljuje Majda Kočar, ki dodaja: »Poslanstvo tabora je otrokom in staršem predstaviti šport, jih seznaniti s tem, kakšne možnosti imajo njihovi otroci in s čim se lahko ukvarjajo. Tako se lahko otroci v nadaljevanju s temi športi dejansko ukvarjajo. Otroci in starši so bili zadovoljni, to je ključno. V teh štirih dneh se nam je zgodilo veliko novega, lepo je bilo.«

Od četrтка do nedelje

Udeleženci tabora so se zbrali v četrtek, ko so se zvečer spoznali, v petek pa že začeli s spoznavanjem športov. Tako so se na OŠ Debro preizkusili v paraatletiki, ki jo je predstavil trener Janez Hudej. Maja Bobnar, selektorica reprezentance v dvoranskem balinanju, je s svojo ekipo mlade seznanila z igranjem bocchie. Poligon za slepe sta izvedla trener Roman Kejžar in slepi tekač Robi Kogovšek. Igrali smo tudi hokej na električnih vozičkih, predstavila sta ga Andraž Velušček in Matjaž Bartol. Peter Zidar, dvakratni svetovni prvak ekipno in posamezno, je s svojo ekipo predstavil showdown. Popoldne smo plavali in kolesarili, večer

smo preživeli v družbi Plesnega kluba Zebra, vmes pa pozorno spremljali kemijske eksperimente, ki jih je pripravila ekipa Leka. V soboto smo bili na kegljišču v Celju, kjer nas je s prvinami kegljanja seznanila dolgoletna trenerka Silva Razlag. V Laškem nas je obiskal in s svojo navdihujočo zgodbo nagovoril Darko Đurić, nekdanji evropski in svetovni paraplavalni prvak. Zvečer smo si v športni dvorani OŠ Debro ogledali pravo košarkarsko tekmo, pomerili so se naši reprezentanti v košarki na vozičkih, saj so se v teh dneh pripravljali na prihajajoče evropsko prvenstvo. V nedeljo nas je

Pri kemijskih eksperimentih z Lekovo ekipo.

Predstavili smo široko paleto športov.

5 OTROCI IN ŠPORT

Ali ste vedeli?

obiskala maskota Zdravko Lidl, dan pa smo končali s športnim tekmovanjem med družinami.

Matevž se je našel, mama srečna

»Moj najljubši šport je namizni tenis, ker ga tudi treniram in v tej igri zelo uživam. Navdušil sem se v šoli, kjer smo imeli namiznoteniški krožek. Tako mi je bilo všeč, da sem se kar vpisal v klub, kjer treniram po petkrat na teden. Eden od mojih trenerjev v NKT Mengeš je tudi parolimpijec Luka Trtnik. Na taboru sem tretjič, lepo mi je, spoznavam nove prijatelje in nove šport,« je bil navdušen 11-letni Matevž iz Mengša. »Letos smo tu tretjič, pozimi smo bili tudi na zimskem parolimpijskem taboru. Vesela sem, ker se je Matevž našel v športu, v namiznem tenisu zelo uživa. Da se otrok tako najde, da se takole vključi, je velika stvar in veliko zadovoljstvo tudi za nas starše. S tem Matevž in vsi ostali otroci dokazujejo, da zmorejo, čeprav imajo določene primanjkljaje. Vsem staršem, ki še oklevajo, svetujem, da otroke vključijo v šport, še posebej če otroke to veseli in jim nariše nasmeh na obraz. Otroka je treba preprosto spustiti. Smo pa včasih mi starši taki, da bi otroka zavili v vato, kar pa ni prav. Dajmo jim možnost,« je povedala Matevževa mama Barbara.

Družine so spoznavale nove športe in se zabavale.

Legenda parašporta rad pride na tabor

»Vedno z veseljem pridem na parolimpijski tabor, da mladim pokažem nekaj iz paraatletike, ki je moja najljubša parašportna panoga. Vesel sem, če kdo tudi kaj odnese od tega, kar sem jim povedal. Pozdravljam idejo parolimpijskega tabora in si le želim, da bi v prihodnje tudi s pomočjo tega tabora dobili kakega vrhunskega parašportnika. Mladi so bili zelo vedoželjni, kar požirajo, kar jim povemo in pokažemo, zato je res lepo delati z njimi. Mlade zanima vse: predstavili smo jim metalne panoge (krogla, kopje, disk), preizkusili pa so tudi voziček za hitrostne vožnje, ki je namenjen atletskim tekaškim disciplinam. Vse, kar je na kolesih, jih še posebej privlači. Ugotovili pa so, da so ti vozički zelo hitri,« je vtise strnil Janez Hudej, ki je na taboru predstavil paraatletiko, udeleženci pa so še izvedeli, da je tekmoval na kar štirih parolimpijskih igrah, treh svetovnih in evropskih prvenstvih ter da je vodja ekipnega atletskega ligaškega tekmovanja pri Zvezi paraplegikov Slovenije.

Prihaja zima in z njo že 2. zimski parolimpijski tabor za družine – na Rogli. Prijave sprejemamo na telefonski številki 041 854 009 (Majda Kočar).

UŽIVAJ NA SNEGU

ZIMSKI PAROLIMPIJSKI TABOR ZA DRUŽINE

ROGLA, 30.1. - 2.2. 2025

Več informacij in prijava:

- obiščite tabor.zsis.si
- pokličite 041 854 009
- ali skenirajte QR kodo

Poskenirajte za ogled videa

Po prve mednarodne tekmovalne izkušnje

Piše: Drago Perko

(foto: Zsis.si)

V Brnu na Češkem je junija potekal Emil Open, t. i. letne evropske igre mladih parašportnikov. Za številne mlade je bila to prva mednarodna športna izkušnja.

Slovenija je vnovič sodelovala in pustila dober vtis: naše mlade parašportnice in parašportniki so se na tekmovanjih v Brnu pomerili v plavanju, atletiki, namiznem tenisu in dvoranskem balinanju.

“Tekmovalo je 13 evropskih držav z več kot 600 udeleženci, ki so tekmovali v različnih športnih panogah.”

»Šport pomaga otrokom z invalidnostjo naučiti se uporabljati lastno telo v skladu z njihovimi zmožnostmi in pogosto je videti, da so zmožnosti mnogo večje od pričakovanih njihovih staršev. S pomočjo športa se poleg psihološke in fizične koristi razvije samozavest, ki se kaže skozi družbeno vlogo invalidov. Na primer: na od vojne prizadetih območjih so izvedli študije, ki dokazujejo, da 70 % ljudi z invalidnostjo, ki se ukvarjajo s športom, lažje najde zaposlitev, več kot 60 % pa jih lažje pridobi življenjskega partnerja (v primerjavi s tistimi, ki se ne ukvarjajo s športom). Zaradi vsega naštetega Zveza ŠIS-SPK mlade športnike že vrsto let

Anže je bil vesel kolajne.

pošilja v Brno, kjer potekajo priprave na evropske igre mladih. Mladi pa tekmujejo in se družijo z vrstniki, ki jim prenašajo izkušnje in vidike socializacije iz njihovih držav,« je o pomenu takih mednarodnih tekmovanj razmišljal Damijan Lazar, predsednik Zveze ŠIS-SPK.

Slovenija je nastopila v postavi:

boccia:
Anže Strazberger (Cirius Kamnik)

paranamizni tenis:
Peter Rus (Cirius Kamnik),
Kristjan Tadić (Cirius Kamnik)

paraplavanje:

Alen Šošter (PK Velenje),
Florjan Krevh (PK Velenje),
Nej Prodan Šumnik (PK Velenje),
Neo Girotić (ŠD Plavalček),
Larisa Žibert (ŠD Plavalček),
Maja Bartol (ŠD Plavalček),
Maj Režman (ŠD Plavalček),
Miha Pavlič (ŠD Plavalček),
Nejc Goršin Fabjan (ŠD Plavalček),
David Bizjak Gale (Center Iris).

paraatletika:

Žiga Jarkovič (Center Iris),
Irenej Nace Kirm (Center Iris),
Miha Vidmar (Center Iris),
Tim Završki (Center Iris).

V teku na 100 m je zmagal Tim Završki (2. mesto je zasedel v skoku v daljavo), Miha Vidmar je bil v teku na 100 m bronast, zlat pa v skoku v daljavo, drugo mesto je v teku na 400 m osvojil Irenej Nace Kirm, ki je bil 4. v skoku v daljavo, kjer je bil Žiga Jarkovič v svoji skupini najboljši – zlat. Izkazali so se tudi plavalci in plavalke. Miha Pavlič je osvojil zlato medaljo na 50 m prsno ter srebrno na 50 m prosto, Maj Režman pa zlato na 100 m prsno in srebrno na 50 m prsno. Nejc Goršin Fabjan je osvojil srebrno medaljo na 50 m prsno. Blesteli sta tudi dekleti: Maja Bartolj je osvojila zlato medaljo na 50 m hrbtno, Larisa Žibert pa srebrno medaljo na 50 m hrbtno in bron na 50 m prosto. David Gale Bizjak je bil zlat na 50 m in 25 m prsno. V namiznem tenisu za posameznike – med 18. igralci – si je Peter Rus delil 3. mesto in osvojil bronasto medaljo, Peter in Kristijan Tadić sta v dvojicah zasedla 5. do 8. mesto. V dvoranskem balinanju je Anže Strazberger tekmoval začel s porazom po tie breaku, zatem pa je dve tekmi dobil z visokim rezultatom 10 : 0 in 13 : 1, tudi v drugo je zmagal in osvojil bron v kategoriji BC1.

Trenerji, ki so spremljali ekipo, so bili: Irena Lamovec, Sandi Mavrič, Polona Vrankar, Zdenko Božič, Jure Šumečnik, Tatjana Lapuh, Ivica Merlak in Gašper Tanšek. Še enkrat hvala vsem in iskrene čestitke za vse dosežke. Vsem želimo, da še naprej ostanejo aktivni v parašportu.

Slovenija je bila super zastopana v namiznem tenisu in...

atletiki.

Tokratne izkušnje so za mlade in trenerje zelo dragocene.

Plavalci so se izkazali.

Program MATP kot predmet raziskovanja na pedagoški fakulteti – organizacija državnih iger MATP

Piše: Martina Vide in Tjaša Filipič

(foto: T. Filipič)

Gibanje ima številne pozitivne učinke na dobro počutje in zdravje ljudi, obstajajo pa različni pogoji in potrebe, pod katerimi se lahko posamezniki vključijo v gibalne programe. Posebne prilagoditve potrebujejo osebe s težjimi in težkimi motnjami v duševnem razvoju, ki zaradi kompleksnosti svojih težav potrebujejo individualno prilagojene gibalne programe. Eden od teh je program MATP (Motor Activity Training Program) v okviru specialne olimpijade, ki je bil redko predmet raziskovanja v preteklosti. V tem prispevku predstavljamo intervju z glavno organizatorko državnih iger MATP v letu 2022. Ugotovili smo, da je organizacija tekmovanja zaradi specifičnosti populacije tekmovalcev zahteven proces, pri katerem je treba zagotoviti dostopnost vsem ne glede na motnjo. Pri tem so ključnega pomena prostovoljci, ki potrebujejo določena znanja s področja posebnih potreb, hkrati pa tudi sami z izkušnjo pridobijo dodatna znanja in kompetence.

Ključne besede: specialna olimpijada, gibanje, organizacija

Teoretično izhodišče

Gibalni program v okviru specialne olimpijade (SO), namenjen osebam z največjimi zaostanki v razvoju, je program MATP. Te osebe zaradi

kompleksnosti svojih ovir ne zmorejo sodelovati v preostalih športih v okviru SO, za katere je potrebno razumevanje navodil in pravil ter zadostna stopnja gibalne samostojnosti pri izvedbi dejavnosti. Pri izvajanju so za uspešno sodelovanje posameznikom zagotovljeni prilagojena oprema, pravila, načrtovanje in upoštevanje njihovih interesov ter sposobnosti. MATP ne izključuje nikogar, ne glede na njegovo stopnjo oviranosti, ampak si s pomočjo prilagoditev prizadeva najti načine za njegovo vključitev (Special Olympics, 2005). Cilj programa MATP je omogočiti sodelovanje v gibalnih dejavnostih vsem osebam z motnjo v duševnem razvoju (MDR). Program MATP omogoča redno gibalno vadbo, priložnost pokazati najboljše rezultate in razvijati spretnosti, ki vodijo do sodelovanja na uradnih tekmovanjih SO. Vključitev posameznikov v program poveča njihovo gibalno aktivnost in posledično gibalne sposobnosti, omogoča razvoj pozitivne samopodobe in razširi njihovo socialno mrežo (Princes, 2011). Ob pregledu raziskav smo ugotovili, da je MATP zelo redko predmet raziskavanja v slovenskem prostoru. V širši raziskavi smo želeli raziskati, kako poteka postopek organizacije športnih dogodkov, kot so državne igre MATP, ter mnenja trenerjev, prostovoljcev, glavne trenerke in visokošolske učiteljice, ki v učni načrt vključuje programe SO.

V prispevku predstavljamo intervju z glavno organizatorko državnih iger, več ugotovitev pa je mogoče prebrati v magistrskem delu Vide (2024).

Predmet in problem raziskave

V raziskavi so nas zanimali izbira lokacije za izvedbo državnih iger MATP, prostorske zahteve za izvedbo državnih iger MATP, potek izbiranja tekmovalcev, zagotavljanje materialnih sredstev, največji izzivi organizacije ter sodelovanje z donatorji, Mestno občino Ljubljana (MOL) in prostovoljci.

Vzorec udeležencev raziskave

Izveden je bil intervju z glavno organizatorko 13. državnih iger MATP. To je dolgoletna specialna pedagoginja, ki ima veliko izkušenj na področju dela z osebami s posebnimi potrebami z intelektualnim primanjkljajem.

Merski inštrumentarij

Uporabljen je bil intervju, sestavljen namensko za to raziskavo in v povezavi z organizacijo 13. državnih iger MATP.

Postopek zbiranja podatkov

Intervju z glavno organizatorko državnih iger MATP je bil izveden po zaključenih igrah med 30. 11. in 1. 12. 2022 prek

videoklica. Intervju je bil zvočno posnet, da smo lahko kasneje naredili transkripcijo.

REZULTATI IN INTERPRETACIJA

Izbira lokacije za izvedbo tekmovanja

Glavna organizatorka 13. državnih iger MATP je učiteljica posebnega programa vzgoje in izobraževanja v Centru Janeza Levca. Besedilo, ki je zapisano ležeče, je dobesedni prepis njenega poročanja.

»Vlogo organizatorja sem sprejela, ker sem koordinatorka iger MATP ljubljansko-dolenjske regije. Prirejanje državnega tekmovanja kroži med regijami in tako smo bili letos na vrsti mi, zato je bilo samoumevno, da bom kot koordinatorka tudi glavna organizatorka. Priprave so se začele prejšnje šolsko leto oziroma že prej. Dobiti smo morali dovoljenje ravnatelja, da bo naš center izvedel igre. Najprej je bilo treba najti prostor, primeren za izvedbo iger. Zato smo se obrnili na Pedagoško fakulteto Univerze v Ljubljani, saj imamo tam na voljo večjo telovadnico ter možnost prehrane na isti lokaciji. Glede na to, da gre za osebe s težjimi primanjkljaji, jih ni priporočljivo premikati v kombi in iz njega, da bi šli kam drugam na kosilo. Tako smo se odločili, da bo vse na enem mestu.«

»Glede na specifične potrebe tekmovalcev je potrebna posebna pozornost pri izbiri tekmovališča, kar navaja tudi Princes (2011), ki poudarja dostopnost prostora vsem tekmovalcem. »Sicer je osnova že začetna, ker so vsi programi, ki se izvajajo v okviru SO, osnovani po enakem protokolu organizacije. Tam je opredeljena vloga glavnega organizatorja, priporočeno pa je, da ima pomočnike. Nato se vloge razdelijo: nekdo je odgovoren za protokol same prireditve in nekdo za potek tekmovanja. Po tem principu smo tudi mi določili pomočnike, ker takšnega dogodka nihče ne more izvesti sam. Vsi organizatorji smo bili iz centra Janeza Levca in organizacijske enote Jarše.«

Pri izvedbi tekmovanja so sledili statutu društva (Društvo specialna olimpijada Slovenije, 2017) in priročniku programa MATP (Princes, 2011), v katerem so zapisane smernice za organizacijo, financiranje in potek državnih iger.

Prostorske zahteve za izvedbo državnih iger MATP

»Pomembno je, da je vse na enem mestu – jedilnica in telovadnica. To je bilo mogoče na pedagoški fakulteti. Bilo je še nekaj drugih idej, o katerih pa nam zaradi hitre potrditve fakultete ni bilo

13. državne igre na Pedagoški fakulteti v Ljubljani.

treba razmišljati. Telovadnica sicer ni bila najbolj optimalna. Hodniki so bili preozki, problem je bil s stranišči, dvigalo je bilo premajhno in ga nismo mogli uporabljati. Stavba ni bila načrtovana z mislijo na dostopnost oseb na invalidskih vozičkih, kar je bilo na dan dogodka jasno vidno. Na srečo je bilo lepo vreme, tako da je bilo mogoče za prehajanje uporabiti druge poti, ki so bile ustrezne za invalidske vozičke. Velika prednost pri izbiri prostora je še bila, da je fakulteta najem podarila, sicer bi plačilo najetja prostora pomenilo velik finančni zalogaj, tako da bi bila izvedba dogodka veliko bolj okrnjena. Pri iskanju prostora na naslednjih državnih igrah v Ljubljani bomo poskušali najti še druge prostore, primernejše za invalidske vozičke, in se pozanimati o možnosti sofinanciranja MOL, da se bo morebitni najem tudi finančno izšel.«

«Za izvedbo iger MATP je treba upoštevati veliko prostorskih dejavnikov, zaradi česar številne telovadnice niso ustrezne. Pomemben dejavnik pri izbiri so tudi finančna sredstva, tako da morajo organizatorji optimizirati razmerje med primernostjo prostora in pestrostjo programa. Kot navaja glavna organizatorica, so namreč vsa sredstva, vključno s sponzorskimi, porabili za ustrezen program, ki bi bil bistveno okrnjen, če prostora ne bi prejeli brezplačno.»

Izbira tekmovalcev

»SOS ima nabor naslovov, na katerih so prijavljeni člani za tekmovanje MATP. Nisem prepričana, ali vabila pošiljajo vsem članom SOS in se ti potem sami odločijo, kdo se bo prijavil in kdo ne. Ko izbereš prostor, še nimaš predstave, koliko bo ljudi. Prostor je bil izbran konec šolskega leta, okvirno število prijav pa smo zbirali šele septembra. Če bi bilo kaj izrednega, bi ponovno iskali nov prostor, a glede na to, da je bil prostor brezplačen, je bila

verjetnost tega zelo majhna. Najprej zbiramo predprijave, da vidimo, od kod bi tekmovalci prišli in koliko je sploh interesa. Že pri predprijavi smo postavili omejitev 5 tekmovalcev na eno članico SOS, ker je bilo prijav kar precej in smo se bali, da jih bo potem še več. Ob pravi prijavi smo zaradi velikega zanimanja udeležbo omejili celo na 4 tekmovalce. Pri tem se moramo zavedati, da en tekmovalec večinoma pomeni tudi enega spremljevalca. Tako je število ljudi zelo veliko; udeležence je treba namreč namestiti, zagotoviti darila, prehrano, garderobe ...«

Vedeti moramo, da tekmovalci tekmujejo na različnih ravneh (Princes, 2011), zaradi česar so potrebni spremljevalci. Interes za udeležbo na državnem tekmovanju je velik, zato je treba njihovo število omejiti glede na prostor, ki je na voljo. Rotacijo tekmovalcev, ki se udeležijo državnih iger zaradi omejitve števila, so omenili tudi trenerji. Podobno v intervjuju poroča glavna trenerka, pri čemer poudarja še večje omejitve pri izvedbi vodnih državnih iger MATP.

Zagotavljanje materialnih sredstev

»Izvedbo tekmovanja financira SOS. Na vsakega tekmovalca dobi organizator 8,5 € kot prijavnino, kar plača ustanova kot kotizacija. Na podlagi prijav organizatorji od SOS dobimo še 2,5 € na vsakega športnika in spremljevalca, s pogojem, da napišemo poročilo in bilten. Poleg tega je še nekaj drugih zahtev, ki so pogoj za prejem sofinanciranja. Tega denarja ne dobimo mi, ampak smo sofinanciranih 300 € plačali neposredno izvajalcu. V našem primeru je ta denar šel za prehrano.«

Navedeno se sklada s statutom društva (Društvo specialna olimpijada Slovenije, 2017). Naloga SOS kot krovne organizacije športnih aktivnosti oseb z MDR je spodbujanje in skrb za te dejavnosti, kamor spada tudi program MATP. Za izvedbo programa so pomembni tudi sponzorji.

»Nekateri starši so se javili za sponzorje sami, drugi so jih poiskali med prijatelji. Imeli smo enega starša, ki se je zelo angažiral in kar veliko sponzorjev poiskal sam. Nastop pevca je bil financiran iz sponzorskih sredstev. Znano podjetje je doniralo sredstva za delno pokritje nakupa majic. MOL je dala vrečke in sokove za darila, ki so jih dopolnili še drugi sponzorji. Največja finančna zaloga sta bila nakup majic in nastop pevca.«

Za izvedbo tekmovanja in povečanje njegove prepoznavnosti je pomembna podpora skupnosti (Special Olympics, 2005). Zbrana finančna sredstva prek sponzorstev prispevajo k atraktivnemu spremljevalnemu programu tekmovanja, kar povečuje prepoznavnost programa MATP ter interes medijev in širše javnosti za področje športa oseb z MDR (Princes, 2011). Vključevanje tovrstnih točk v program pa ni namenjeno le družbeni prepoznavnosti, ampak tudi tekmovalcem, saj so takšni dogodki izrazito socialno naravnani. Ena od nalog je namreč tudi razvijanje socialnih spretnosti in povečanje vključenosti v družbo (Frequently Asked, b. d.).

Največji izziv pri organizaciji

»Največji izziv je, da bo vse funkcioniralo. Ni si mogoče predstavljati, koliko ljudi je vpletenih. Na začetku se zdi, da bo to le ena prireditev, potem pa ugotoviš, da je potrebnih več ljudi na vsaki postaji, vsaka ekipa si želi hosteso, človeka za zvok, nekoga, da bo sprejel goste ... Vseh teh stvari je toliko, da en sam težko misli na vse, hkrati pa mora imeti vse v glavi, kljub sodelovanju pomočnikov organizatorja. Težko je bilo predvsem zato, ker pri organizaciji takšnega dogodka nisem sodelovala že vrsto let, tako da mi je bilo vse novo.«

Priročnik (Princes, 2011) navaja, da je organizacija takšnega dogodka kompleksna, in omenja potrebo po določitvi organizacijskega odbora, znotraj katerega pride do delitve dela. »Sicer smo se udeleževali in organizirali regijske igre, ki so predpogoj za udeležbo na državnih, a so manjše. Tam je približno 50 ljudi, športnikov in spremljevalcev skupaj. Brez težav jih lahko izvedemo v naši telovadnici, tako se počutimo bolj domače. Regijska tekmovanja potekajo vsako leto spomladi v petih slovenskih regijah.«

Lokacija državnih tekmovanj kroži med regijami (Princes, 2011). Državne igre morajo biti na ustreznih ravni.

»Dobro se je držati urnika, da prireditev poteka tekoče, ker ljudje pridejo od daleč in bi radi pravočasno odšli domov. Razumeti moramo, da so to osebe s PP in težko čakajo, so lačne, žejne ... udeležba na takem tekmovanju je zanje velik napor. Četudi vaje niso fizično tako zahtevne, udeležba prinese marsikaj – zgodaj vstati, daljša vožnja, dolgo biti na nogah ... ni enostavno.«

Prav zaradi vsega tega se tekmovalci programa MATP ne bi mogli udeležiti drugih tekmovanj. Pri izvedbi tekmovanja MATP je torej treba imeti vse to v mislih in iskati rešitve, ki bodo zagotovile priložnost vključitve za vse (Special Olympics, 2005).

«Prevoz na tekmovališče organizirajo ustanove same, smo jim pa šli toliko na roke, da je Ekonomska fakulteta kot donator odstopila parkirišče. Bližina parkirišča je pomembna predvsem za tekmovalce z vozički. Intenzivno smo lobirali, da smo dobili vse to.»

Sodelovanje z donatorji, MOL ter oddelkom za specialno in rehabilitacijsko pedagogiko

»Sodelovali smo z okoli 20 donatorji, tudi z MOL, s katero je bilo sodelovanja še več, saj se je župan udeležil otvoritve tekmovanja. Najpomembnejša je seveda SOS, brez katere tega tekmovanja ne bi bilo, ta pripravi tudi medalje. Z oddelkom za specialno in rehabilitacijsko pedagogiko pedagoške fakultete že sicer sodelujemo, saj študenti hodijo k nam na hospitacije in imajo gibalne urice. Tako smo se z visokošolsko učiteljico, s katero smo bili v navezi glede možnosti uporabe telovadnice, dogovorili, da bomo na dogodek povabili študentke v vlogi prostovoljk. Za študentke je to ena od oblik praktičnega pridobivanja znanja. Dobro zanje je v živo videti otroke in odrasle, ki so prav tako tekmovalci.«

Navedeno je v skladu z raziskavo Sport Voluntering (2023), ki ugotavlja, da se za prostovoljce najpogosteje odločijo tisti, ki so že povezani z organizacijo. Prav tako je pri sodelovanju študentk vidna vzajemnost, saj imata obe vključeni strani od dejavnosti koristi. Jansen (2015) poudarja vidik pridobivanja kompetenc s prostovoljnimi delom in povečanja zaposljivosti prostovoljcev.

»Najprej smo mislili, da jih bo dovolj okrog 40, potem pa smo zaradi tekmovanja na treh tekmovališčih morali število povečati. Tri tekmovališča s po šestimi postajami in 30 ekipami, ki potrebujejo hostese, prinesejo veliko potrebo po prostovoljkah. Zato smo

povabili vse študentke, pri čemer smo upoštevali, da ne bodo nujno vse prišle. Vedno računaš, da kdo zbolí ali ima druge obveznosti, a so prišli skoraj vsi. Visokošolsko učiteljico sem prosila, naj študentkam MATP predstavi naloge, ki bodo na tekmovanju. Jaz sem študentke razvrstila, kdo bo kje. Nekatere bodo hostese ekip, druge na tekmovališču po postajah. Razpored sem posredovala visokošolski učiteljici, ki je obvestila študente. Na dan dogodka smo jih razdelili v dve skupini. Ena je prevzela študentke, zadolžene za tekmovališče, da jim je natančneje razložila njihovo vlogo, druga pa hostese. Njihove zadolžitve niso bile zelo zahtevne, zato menim, da so brez težav opravile

Prostovoljci so pomembni za uspešno športno prireditev.

vse, čeprav so točna navodila za delo dobile šele zjutraj. Študentke so poročale, da jim je bil predhodno predstavljen program MATP in vloge, ki jih bodo na tekmovanju prevzele.«

Kot pri večini prostovoljskega dela smo tudi v tem primeru pričakovali učenje dela med delom, torej da se bodo prostovoljke med delom učile same (Sport Voluntering, 2023), so pa študentke zaradi smeri študija že imele osnovna formalna pridobljena znanja (Steibach idr., 2012). Vute (1999) pri delu z osebami s PP še posebej izpostavi potrebo po ustreznih znanjih prostovoljcev, kar vsem vključenim omogoči prijetnejšo izkušnjo ter zmanjša verjetnost nastajanja zapletov.

»Menim, da je bilo prostovoljcev dovolj in da smo dogodek lepo izvedli. Vsekakor bi bile potrebe večje, če ne bi sodelovali vsi zaposleni naše šole, saj smo tekmovanje izpeljali kot delovno soboto. Seveda bi lahko bil še kak prostovoljec več, recimo pri informacijskem pultu, vendar bi hitro prišlo do gneče in zmede, če bi jih bilo preveč. Imela sem občutek, da smo dogodek lepo izvedli.«

Prostovoljci so ključen del športnih organizacij, pomembno vlogo igrajo predvsem pri organizaciji športnih prireditev (Sport Voluntering, 2023). Pomemben prispevek imajo pri osebah s PP, saj lahko športni dogodki na ta način postanejo dostopnejši (Vute, 1999), kar je dobro vidno tudi na primeru državnih iger MATP v Sloveniji.

Ocena izvedbe po zaključenem dogodku

»Mislim, da je bilo zelo zahtevno, ampak dan je lepo potekal. Ni bilo nobenih zamud in zadreg. Dobila sem nekaj povratnih informacij, in sicer so se mi zahvalili, da so uživali in se imeli lepo.«

Tekmovanje je namenjeno doživljanju uspehov in samopotrjevanju (Princes, 2011), kar je povezano s pozitivnimi čustvi in veseljem ob prejemu priznanju (Strnišnik, 2012).

»Pomembno se mi zdi, da dogodek ni trajal predolgo, ker se ne sme vleči. Že otvoritvena slovesnost z mimohodom vseh ekip in poimensko predstavitev tekmovalcev kar traja. Poimenovanje ekip in tekmovalcev pa je pomembno, ker jim daš veljavo, da so enkrat slišani. Smo že imeli pripombe, zakaj to počnemo, a so se po pogovoru vsi strinjali, da je tako prav.«

Tako organizatorji kot drugi vpleteni se torej strinjajo, da tekmovanje vključuje vse predvidene dele in predstavlja zaokroženo celoto, zaradi specifik tekmovalcev pa naj časovni okvir ostaja od tri do štiri ure (Princes, 2011).

»Na splošno torej lahko rečem, da smo dogodek lepo izvedli, je pa bilo naporno vse pripraviti. Vmes prihaja tudi do sprememb, še zadnji dan smo dobili dodatnega tekmovalca, kar je pomenilo, da je bilo treba popraviti bilten. Dogodek je bil dobro medijsko podprt, kar je zelo dobrodošlo.«

“Obveščanje medijev je zaželeno, saj na ta način informacije dosežejo širšo javnost in tako prispevajo k spreminjanju napačnih predstav v družbi (Special Olympics, 2005). Organizacija državnih iger je kompleksen ter dolgotrajen proces, ki mora v ospredju ohraniti zavedanje o potrebah oseb z različnimi primanjkljaji. Načrtovanje potreb namreč omogoči vključenost tistih, ki na drugih tekmovanjih ne morejo sodelovati.”

V organizacijo dogodka vključimo več oseb, ki si razdelijo delo, za uspešno izvedbo pa so ključnega pomena tudi prostovoljci.

Zaključek

Organizacija državnih iger je kompleksen ter dolgotrajen proces, ki mora v ospredju ohraniti zavedanje o potrebah oseb z različnimi primanjkljaji. Načrtovanje omogoči vključenost tistih, ki na drugih tekmovanjih ne morejo sodelovati. V organizacijo dogodka vključimo več oseb, ki si razdelijo delo, za uspešno izvedbo pa so ključnega pomena tudi prostovoljci. V prispevku smo se osredinili le na organizacijo državnih iger MATP. Odgovori glavne trenerke, trenerjev, športnikov, visokošolske učiteljice

in prostovoljcev so dostopni v magistrskem delu Vide (2024), ki predstavlja prvi poskus raziskovanja različnih deležnikov, ki pomembno soustvarjajo program MATP.

Literatura

Društvo specialna olimpijada Slovenije. (2017). Statut društva specialne olimpijade Slovenije. <https://www.specialna-olimpiada.si/file/16227/statut-2017.pdf>

Frequently Asked Questions (b. d.). Special Olympics. <https://www.specialolympics.org/about/faq>

Princes, T. (2011). MATP: Motor Activities Training Program: priručnik za trenerje MATP specialne olimpijade. Specialna olimpijada Slovenije.

Special Olympics (2005). Special Olympics Motor Activities Training Program Coaches guide. <http://digitalguides.specialolympics.org/matp/>

Sport Voluntering in Europe: Realities, opportunities and challenges (2023). https://www.eose.org/wpcontent/uploads/2023/10/V4V_REV11.pdf?_ga=2.140763890.1309309299.1697150753-1577692769.1684186364

Strnišnik, S. (2012). Priprave učencev OŠ dr. Mihajla Rostoharja Krško na igre specialne olimpijade. [Diplomsko delo, Univerza v Ljubljani, Fakulteta za šport]. Repozitorij UL. <https://www.fsp.unilj.si/COBISS/Diplome/Diploma22061420StrnišnikSuzana.pdf>

Vide, M. (2024). Prilagojen gibalni program za osebe s težjimi in težkimi motnjami v duševnem razvoju v Sloveniji. Magistrsko delo. Univerza v Ljubljani. Repozitorij UL. <https://repozitorij.uni-lj.si/IzpisGradiva.php?id=161535&lang=slv>

Vute, R. (1999). Izziv drugačnosti v športu. Debora.

Kje in kdaj trenirati? Vse v novi brošuri Postani športnik

Piše: Zsis.si

(foto: Zsis.si)

Z namenom vzpostavitve dolgoročnega sistema in pogojev za vključevanje mladih invalidov v športne aktivnosti skupaj z Lidlom Slovenija razvijamo program Postani športnik. Program vključuje širok nabor aktivnosti, pobud, dogodkov in delavnic, ki so namenjene mladim invalidom in njihovim staršem, učiteljem in profesorjem športne vzgoje, lokalnim športnim klubom, panožnim zvezam, društvom invalidov in podobno.

Brošura je dosegljiva na QR kodu.

S programom želimo tudi spremeniti pogled na šport z vidika mladih invalidov, ozaveščati javnost in posledično razbijati predsodke o vključevanju mladih invalidov v športne programe ter spodbujati različna društva in organizacije pri prilagajanju programov za mlade

POSTANI ŠPORTNIK

Koristne informacije in kontakti za vse, ki jih zanimata gibanje in parašport.

invalide. Pomemben del programa je tudi povečanje nabora usposobljenih pedagogov, večjih dela z otroki invalidi,

in vzpostavitev kakovostne baze ponudnikov športnih aktivnosti za mlade invalide.

S projektom Aktivno inkluzivno za večjo vključenost invalidov v šport

Piše: Zsis.si

(foto: Zsis.si)

Minister za gospodarstvo, turizem in šport Matjaž Han ter predsednik Zveze za šport invalidov Slovenije – Slovenskega paralimpijskega komiteja (Zveza ŠIS-SPK) Damijan Lazar sta podpisala pogodbo o izvajanju projekta Aktivno inkluzivno.

S projektom želijo ministrstvo, Zveza ŠIS-SPK in Olimpijski komite Slovenije (OKS-ZŠZ) zagotoviti čim večje vključevanje invalidov v programe športne vadbe ter posledično njihovo vključenost v družbo. Vse tri institucije se močno zavedajo pomena zdravega življenjskega sloga in športa. Podpis pogodbe za izvajanje projekta »Aktivno inkluzivno – socialna vključenost invalidov na področju športa v obdobju 2024–2028« je potekal na Dan slovenskega športa, s katerim praznujemo gibanje in aktivnost. Sogovorniki so se na novinarski konferenci strinjali, da je redna vadba za ohranjanje in krepitev zdravega pomembna za celotno populacijo. Še posebej pa sta šport in telesna dejavnost pomembna za invalide. S pomočjo projekta bodo razvijali nove aktivnosti, ki bodo invalidom omogočile še boljše in pestrejše življenje, vključenost v družbo ter učinkovitejšo rehabilitacijo oziroma resocializacijo.

Minister za gospodarstvo, turizem in šport Matjaž Han je ob tem izrazil ponos, da s projektom začenjajo prav na Dan slovenskega športa: »Projekt ima prav posebno poslanstvo – z vključevanjem invalidov v športne programe želimo vzpostaviti odlične sistemske podlage za trajno vključevanje invalidov v šport in družbo. Projekt izhaja iz preprostega, a trdnega prepričanja, da je šport za vse in vsakogar.« Minister Han je izrazil prepričanje, da bo ta projekt tudi tistim invalidnim osebam, ki še razmišljajo o vstopu v svet športa, omogočil

vključitev v športne dejavnosti: »Morda bodo v prihodnje prav oni postali dobitniki olimpijske medalje. Prepričan sem, da se bo projekt meril predvsem v spremembah, ki jih bomo ustvarili skupaj. Vključevanje invalidov v šport ni le ustvarjanje enakih priložnosti, temveč gradnja močnejše, bolj povezane družbe, kjer vsak posameznik šteje in prispeva na svoj način. Prav zato projekt pomeni velik korak naprej k bolj vključujoči in enakopravni družbi, kjer ima vsak posameznik priložnost, da se udejstvuje v športu in s tem izboljša kakovost svojega življenja.«

Predsednik Zveze ŠIS-SPK Damijan Lazar je poudaril: »Na Zvezi ŠIS-SPK si že vrsto let prizadevamo vključevati invalide različnih starostnih skupin v šport in gibalne dejavnosti. Mnogokrat smo se srečali s preprekami, povezanimi predvsem s pomanjkanjem možnosti za invalide.« Izpostavil je pomanjkanje strokovnega kadra, ki bi lahko izvajal program, slabo razvejanost ponudnikov vadbe in premalo inkluzije. »S projektom, ki ga bomo ob podpori ministrstva izvajali v prihajajočem obdobju, nameravamo razviti nove programe, izvajati

aktivnosti razpršeno v lokalnih okoljih in dolgoročno vplivati na razvoj športa invalidov. Prepričani smo, da bomo uspešno realizirali zastavljene cilje, v času trajanja projekta vključili najmanj 1000 na novo redno športno dejavnih invalidov ter vzpostavili mrežo sodelujočih organizacij na nacionalni, regionalni in lokalni ravni.«

„Posebej je izpostavil pomen sodelovanja s konzorcijskim partnerjem OKS-ZŠZ: »Skupaj bomo delovali predvsem na področju integracije športa invalidov v obstoječe strukture športa. Svetovne smernice so namreč zelo jasne, saj se šport invalidov uspešno integrira in vključuje v panožne zveze, društva in klube. To je skladno z našimi skupnimi smernicami in strategijami, saj želimo družbo narediti inkluzivno, odprto, z enakimi možnostmi za vse.«”

Podpredsednik OKS-ZŠZ mag. Miran Kos je izpostavil skupno željo s projektom doseči čim večjo vključenost in integracijo invalidov v družbo skozi šport: »A področje športa invalidov v Sloveniji potrebuje dodatne spodbude, ki bodo omogočile ustrezne prostorske, organizacijske in

V pričakovanju projekta, ki je strateškega pomena za slovenski parašport.

kadrovske kapacitete, da se bo položaj invalidov na področju socialne vključenosti konkretno izboljšal. Projekt Aktivno inkluzivno pomeni prav to dodatno spodbudo, saj bo zagotovil celovito podporo razvoju športa invalidov ter vzpostavil mrežo organizacij, strokovnjakov in programov, namenjenih invalidom.« OKS-ZŠZ bo s pomočjo svojih članic spodbujal prilagajanje panožnih športnih programov invalidom, pri čemer bo ena izmed prioriteta vključitev športa invalidov v delovanje in aktivnosti nacionalnih panožnih športnih zvez ter lokalnih športnih organizacij. »Pred nami je odgovorna naloga ter hkrati izjemna priložnost za Slovenijo in OKS-ZŠZ ter Zvezo ŠIS-SPK, da skupaj s svojimi članicami s pomočjo športa zagotovimo večjo socialno vključenost invalidov v družbo, posledično pa tudi integracijo športa invalidov v športne organizacije na nacionalni, regionalni in lokalni ravni,« je sklenil mag. Kos.

Pomen projekta za nadaljnje vključevanje invalidov v šport in družbo nasploh je izpostavil tudi predsednik Zveze paraplegikov Slovenije Dane Kastelic: »Podpis pogodbe je zagotovo zgodovinski za Zvezo ŠIS-SPK kot nosilca, predvsem pa pomeni preboj za invalide, ki imajo lahko v prihodnje perspektivno tekmovalno prihodnost v športu invalidov. To bo idealna priložnost, da se tudi mladi invalidi vključijo v sistemsko vodeno vadbo pod vodstvom strokovnjakov, seveda po funkcionalni sposobnosti posameznika.« Izpostavil je vlogo staršev in družin, ki imajo ob nastanku invalidnosti največjo skrb za svojega otroka ali drugega družinskega člana predvsem za medicinsko rehabilitacijo: »Vse starjše za odlično diagnostiko in raznovrstne terapije. V veliki meri pa pozabijo na invalidovo socialno rehabilitacijo in mrežo, ki si jo mora vzpostaviti sam za nadaljnje kakovostno življenje. To lahko vsak invalid doseže s pomočjo športa, še posebej če mu je dostopna organizirana vadba in v nadaljevanju podpora na tekmovanjih.« Zaključil je s pozivom družinam oziroma svojim invalidom, pa tudi samim invalidom, naj se kljub svoji invalidnosti čim hitreje vključijo v inkluzivni program ter posledično veliko naredijo za svojo prihodnost aktivnega in zdravega posameznika.

O projektu Aktivno inkluzivno

Projekt bo delno financiralo ministrstvo za gospodarstvo, turizem in šport, in sicer iz Evropskega socialnega sklada (ESS) in proračunskih sredstev Republike Slovenije. Za aktivnosti projekta

Aktivno inkluzivno, ki se bodo izvajale do konca leta 2028, bo namenjenih 5.000.882 evrov. Glavni cilji projekta so: čim večje vključevanje invalidov v programe športne vadbe, vzpostavitev mreže ponudnikov redne vadbe za različne ciljne skupine invalidov, povečanje prepoznavnosti športa invalidov z namenom socialnega vključevanja ciljne skupine v družbo ter razvoj novih programov športa invalidov, njihova vključitev v nacionalni program športa, vzpostavitev regijske razpršenosti in dostopnosti programov, zagotovitev ustreznega strokovnega kadra za delo na področju športa invalidov in nakup specialne opreme.

Aktivnosti projekta so razdeljene v več sklopov, izvajala pa jih bosta konzorcijska partnerja Zveza ŠIS-SPK in OKS-ZŠZ. Pričakujemo, da bomo s pomočjo projekta:

- Vzpostavili nove programe, ki smo jih poimenovali ABC program športa za invalide. Ti programi se bodo izvajali v vseh 12 slovenskih statističnih regijah. Izvajalci bodo regijski koordinatorji, ki bodo imeli nalogo vzpostavljati mrežo izvajalcev vadbe za invalide ter evidentirati vadbene programe in možne vadbene površine za šport invalidov na regionalni ravni in v lokalnem okolju;
- usposobili oziroma dousposobili predvidoma 350

športnih delavcev za delo z invalidi, saj je na terenu na tem področju velik manko. Regijske pisarne OKS-ZŠZ bodo pomagale utirati pot regijskim koordinatorjem za šport invalidov ter bodo tako na lokalni ravni pripomogle k vzpostavitvi pogojev za umestitev in izvajanje vadbene programov za invalide po celotni Sloveniji;

- v redne 60-urne vadbene programe v času izvajanja projekta skupno vključili najmanj 1000 invalidov različnih starostnih skupin in vrst invalidnosti.

Podpredsednik OKS-ZŠZ mag. Miran Kos je čestital naši zvezi za podpis pogodbe.

Pogodbo sta podpisala Damijan Lazar, predsednik Zveze ŠIS-SPK, ter Matjaž Han, minister za gospodarstvo, turizem in šport.

Nagrade za Jožeta, Alena in Adolfa

Piše: Zsis.si

(foto: ISFF)

Junija letos so bila v okviru 3. tradicionalnega Mednarodnega festivala športnega dokumentarnega in igranega filma ISFF 2024 podeljena priznanja 10 izbranim športnikom, športnim delavcem, podpornikom športa, kulturnim delavcem in novinarjem, ki so zaslužni za razvoj in popularizacijo parašporta doma in po svetu. Ponosni smo, ker organizatorji, na čelu z neutrudnim Vojkom Korošcem (v odboru za podeljevanje nagrad je bil tudi dr. Boro Štrumbelj, uspešni vodja paralimpijske odprave v Parizu), niso pozabili na parašport.

Med nagrajenci je bil **Jože Okorn**, prvi Slovenec, ki je osvojil medaljo na paralimpijskih igrah. Podelili so mu nagrado za promocijo in razvoj parašporta. V obrazložitvi so navedene njegove zasluge za razvoj športa invalidov in dolgoletno vzorno delo na tem področju.

“V svoji dolgoletni karieri je zasedal pomembne in odgovorne funkcije v Zvezi paraplegikov Slovenije, Zvezi za šport invalidov Slovenije – Slovenskem paralimpijskem komiteju ter v matičnem Društvu paraplegikov Dolenjske, Bele krajine in Posavja. Ob podelitvi nagrade je bil poseben poudarek na promociji in razvoju športa invalidov. Jože je velik vzornik mladim invalidom. Je tudi dobitnik Bloudkove nagrade, najvišjega družbenega priznanja za šport.”

Med nagrajenci sta bila še dva predstavnika parašporta: nekdanji paraplavalec in paratriatlonec **Alen Kobilica** ter trener **Adolf Urnaut**, tudi nekdanji selektor ženske reprezentance odbojke sede: oba sta prejela nagrado za razvoj in promocijo parašporta.

Poleg Jožeta Okorna je v parašportu velik pečat pustil tudi Adi Urnaut.

Priznanje za Alena Kobilico.

PARALIMPIJSKA EKIPA
SLOVENIJA

**Ponosno
podpiramo
slovenske
parašportnike.**

#zVamiSmo

triglav

Vse bo v redu.
triglav.si

Dejan Fabčič,
paralokostrelstvo

Lena Gabršček,
odbojka sede

Franček Gorazd Tiršek,
parastrelstvo

Živa Lavrinc,
paralokostrelstvo